

યુસુફે ઝેહરા

(ભાગ-૪)

- : પ્રકાશક : -

હાજી નાજી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ

માળી ટેકરા, આંબાચોક, ભાવનગર

ફોનનંબર : (૦૨૭૮) ૨૫૧૦૦૫૬ / ૨૪૨૩૭૪૬

... Kitab Downloaded from ...

www.hajinaji.com

● LIKE US ON FACEBOOK ●

www.facebook.com/HajiNajiTrust

નોંધ.....

→ વધુ કિતાબો ડાઉનલોડ કરવા માટે www.hajinaji.com પર લોગ ઓન કરો.

→ કિતાબમાં કોઈ ભૂલચૂક જણાય તો પેજની વિગત અને કિતાબનું નામ જાણ કરવા વિનંતી.

hajinajitrust@yahoo.com

મિઝાનુલ હિકમત - ભાગ બીજો

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	વિષય	પેજ.
૧	મારા ઝરીએ મારી એહલ અને શીઆ પરથી મુસીબતો દૂર થશે.	7
૨	વેપારમાં ઇન્સાફના કારણે ઇ.મહદી (અ.સ.)ની મુલાકાત	8
૩	ઇમામે ઝમાના અલયહિર્રસલામ માટે દુઆ કરવાના ફાયદા.	15
૪	ખુમ્સની અહેમીયત	17
૫	અધ્લાહના દોસ્ત, દોસ્તે ઇમામ અ.સ. 'હાલુ'	23

૬	ઇ.મહદી (અ.સ.) ની બારગાહમાં અરીઝા	32
૭	“નમાઝ”	35
૮	લકવાની બિમારીમાં શિક્ષા	38
૯	ઇમામે વક્ત દિલની વાતોને જાણે છે.	40
૧૦	ઝમાના અ.સ.ની દુઆથી પતિ પત્ની વચ્ચે સમાધાન થયું.	46
૧૧	એક તાલીબે ઇલ્મની ઇમામ (અ.સ.)થી મુલાકાત	51
૧૨	ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)ના રોઝાનાં ખાદીમને મુલાકાત	53

૧૩	મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને મુસલમાનોના બે સમૂહ	57
૧૪	મહેનતનું ફળ	58
૧૫	દુઆની ઈચ્છા	66
૧૬	પોતાનું કામ પોતે કરો.	68
૧૭	હજની મુસાફરીનો સાથી	71
૧૮	અલ્લાહ કોને દોસ્ત નથી રાખતો ?	73

૧૯	ઇ.સજજાદ (અ.સ.)ની નમ્રતા.	76
૨૦	અપ્લાકે રસુલે અકરમ (સ.અ.૧)	79
૨૧	ગુરુસો નહીં કરતો!	83
૨૨	તે ઇસાઇ મુસલમાન થઇ ગયો.	87
૨૩	હોઝૈલનો બેઇમાન વિદ્યાર્થી	89
૨૪	નમાઝે શબ	91

બિસ્મિલ્લાહિર રહમા નિર રહીમ

યુસુફે ઝેહરા ભાગ - ૪

**પ્રકરણ - ૧ મારા ઝરીએ મારી એહલ અને
શીઆ પરથી મુસીબતો દૂર થશે.**

ઇબ્રાહીમ બીન મોહમ્મદ અલવીથી રિવાયત છે કે મને તરીફ અબુ નસ્રે બયાન ફરમાવ્યું કે હું ઇ.કમાના (અ.સ.)ની ખિદમતમાં હાઝીર થયો. આપે મને લાલ ચંદન આપ્યું, અને ફરમાવ્યું કે શું તમે મને ઓળખો છો? મે કહ્યું, ‘હા’ આપે ફરમાવ્યું “હું કોણ છું?” મે જવાબ આપ્યો,

“આપ મારા સરદાર અને સરદારનાં ફરઝંદ છો” આપે કહ્યું “આ મારા પ્રશ્નનો જવાબ નથી” મે કહ્યું “હુ આપના પર કુરબાન, આપ જ બતાવો” આપે ફરમાવ્યું “હું ખાતેમુલ અવસીયા છું, મારા ઝરીએ મારી એહલ અને

મારા શીઆ પરથી મુસ્લીબતો દૂર થશે.
(કમાલુદ્દીન વ તમામુન નેઅમા પેજ.૪૨૬)

પ્રકરણ – ૨ વેપારમાં ઇન્સાફના કારણે

ઇ.મહદી (અ.સ.)ની મુલાકાત

એક માણસને હ.ઇ ઝમાના અ.સ.ની મુલાકાત અને ઝિયારતની મોટી તમજાા હતી. દરેક સમયે તેના મનમાં ફકત આ એક જ તમજાા રહેતી હતી. મુલાકાતથી વંચિત રહેવાનાં કારણે તે ખૂબ જ ગમગીન રહેતો.

તે ઇન્સાને મુલાકાત માટે ખૂબ જ દુઆ કરી, ખૂબ જ ઇબાદત કરી, જે અમલ થઇ શકતો હતો. તે અંજમ આપ્યો, નજફે અશરફનાં આલીમોમાં આ વાત મશહુર છે, કે અગર કોઇ શખ્સ હઝરત ઇમામે ઝમાના અ.સ.ની મુલાકાત કરવા ચાહતો હોય તો તેને જોઇએ કે તે ૪૦ શબે બુધ મગરીબ ઇશાની નમાઝ મસ્જીદે સહલામાં અદા કરે. ઇન્શાઅલ્લાહ ઇમામ અલયહિર્રસલામની ઝિયારત નસીબ થશે.

આ વ્યક્તિએ પણ તેના ઉપર અમલ કર્યો કે જેથી તેની તમજા પુરી થાય.ત્યાર પછી તેણે બીજા ઇલ્મો, ઇલ્મો અઅદાદ વગેરેનો સહારો લીધો. તેમાં કાબેલીયત મેળવી દરેક પ્રકારની કોશીષ કરી. પરંતુ તમજા પૂરી ન થઈ.તેણે ચાલીસ ચાલીસ દિવસનાં કેટલાય અમલ કર્યા, તો પણ તેની ઝિયારતે ઇમામ અ.ની હાજત પુરી ન થઈ.તેમાં એવા અમલ પણ કર્યા જેમાં આખી રાત જાગવું પડતું. આ અમલો (કાર્યો ઇબાદત) એ તેની રૂઠને પાક કરી દીધી, અને તેને ખાસ જુરાનીચ્યત પ્રાપ્ત થઈ.

એક વખત કોઈએ તેને કહ્યું, અગર તમે ઇમામે ઝમાના અલયહિર્રસલામની ઝિયારતની ખુશનસીબી હાંસિલ કરવા ઇચ્છતા હો અને તેમની મુલાકાત કરવા ચાહતા હો તો ફલાણા શહેરમાં ચાલ્યા જવ. તે શહેર જો કે ઘણું દૂર હતું, અને મુસાફરી પણ સરળ ન હતી. પરંતુ ઇમામથી મુલાકાતની તમજા તેને ત્યાં લઈ આવી.

તે શહેરમાં આવીને તેને ૩૭ અથવા ૩૮ દિવસ થઈ ગયા હતા, પરંતુ તેની હાજત પુરી થઈ ન હતી. એક વખત તેને એક સંદેશો મળ્યો. અગર તમે ઇમામે ઝમાના અલયહીર્રસલામથી મુલાકાત કરવા ચાહતા હો, તો આ સમયે ઇમામે ઝમાના અ.સ. બઝારમાં વૃદ્ધ તાળા વેચનારની દુકાને તશરીફ લાવ્યા છે. હમણા જ તુરંતજ જવ, તમારી હાજત પુરી થશે અને વર્ષોની તમન્ના પુરી થશે.

આ માણસ તુરંતજ ઉભો થયો, અને બતાવેલા રસ્તા પર ચાલવા લાગ્યો. વૃદ્ધ તાળા વેચનારની દુકાને પહોંચ્યો. જ્યેયું કે ઇમામે ઝમાના અલયહીર્રસલામ ત્યાં મૌજુદ છે, અને વૃદ્ધ શખ્સ સાથે ખૂબ જ મોહબ્બતથી વાતો કરી રહ્યા છે. તેણે ઇમામે અરર અલયહીર્રસલામની ખિદમતમાં સલામ કરી. ઇમામ અલયહીર્રસલામે જવાબ આપ્યો અને ચૂપ રહેવા ઇશારો કર્યો.

તે સમયે દુકાને એક વૃદ્ધ ઔરત આવી હતી. જે ખૂબજ કમઝોર હતી, તેની કમર ઝુકી ગઈ હતી.

હાથમાં લાકડી હતી. હાથ ધ્રુજી રહ્યા હતાં પગ કાંપતા હતા. આ હાલતમાં તેણે એક તાળુ વૃદ્ધ દુકાનદારને આપ્યું અને કહ્યું, “શું તમે આ તાળાને ત્રણ રૂપિયામાં ખરીદશો, કારણકે આ સમયે મને ત્રણ રૂપિયાની ખુબજ જરૂરત છે.” તે વૃદ્ધ દુકાનદારે તાળુ હાથમાં લીધું જોયું તો તાળામાં કોઈ ખરાબી ન હતી. તાળુ બિલ્કુલ સાફ હતું. તેણે કહ્યું “અચ બહેન! આ તાળાની કિંમત દસ રૂપિયા છે અગર તમે તેની ચાવીનાં બે રૂપિયા આપશો, તો તાળાની કિંમત દસ રૂપિયા આવશે.” તે વૃદ્ધ સ્ત્રીએ કહ્યું “મને આ તાળાની જરૂરત નથી મને તો આ સમયે ફક્ત ત્રણ રૂપિયાની જરૂરત છે. તમે ત્રણ રૂપિયા આપી દયો અને તાળુ લઈ લો”.

તે વૃદ્ધ દુકાનદારે કહ્યું, “બહેન! હું પણ મુસલમાન છું અને તમે પણ મુસલમાન છો. હું એક મુસલમાનનો માલ સસ્તામાં શા માટે ખરીદું? અને કોઈના હકને શા માટે બરબાદ કરું? અત્યારે

આ તાળાની કિંમત ૮ રૂપિયા છે. અગર નહો
 મેળવવા ચાહું તો હું આ તાળાને ૭ રૂપિયામાં
 ખરીદીશ, કારણકે આનાથી વધારે નહો મેળવવો
 ઇન્સાફની વિરુદ્ધ છે. અગર તમે આ તાળુ વેચવા
 ચાહો તો હું ૭ રૂપિયામાં ખરીદીશ, અને એક
 રૂપિયો નહો લઈ ૮ રૂપિયામાં વેચીશ.હું ફરીવાર
 કહું છું,આ તાળાની કિંમત ૮ રૂપિયા છે અને ૭
 રૂપિયામાં ખરીદીશ અને ૧ રૂપિયો નહો મેળવીને
 ૮ રૂપિયામાં વેચીશ.”આ વૃદ્ધ સ્ત્રીને
 દુકાનદારની વાત પર ચકીન આવતું ન હતું. તે
 નાખુશ થઈને બોલી “હું કેટલી વારથી આ
 બજારમાં ફરૂ છું. એક એક દુકાનદારને વિનંતી
 કરી,પરંતુ એક પણ વેપારી ત્રણ રૂપિયામાં તાળુ
 ખરીદવા તૈયાર ન હતો. મારે અત્યારે ત્રણ
 રૂપિયાની જરૂરત છે, અને બજારમાં ત્રણ રૂપિયામાં
 તાળુ ખરીદવા કોઈ તૈયાર નથી.”તે વૃદ્ધ
 દુકાનદારે ૭ રૂપિયા તે વૃદ્ધ સ્ત્રીને આપ્યા અને
 તાળુ ખરીદી લીધું.

આ સમયે ઇમામ અ.સ. તે ઇન્સાન ને કહે છે. “અય મારા દોસ્ત, તે આ પ્રસંગને જોયો. અગર તમે લોકો આ રીતે રહો, આ રીતે ઇન્સાફ થી વર્તો તો હું ખુદ તમારી પાસે આવીશ, તમારે આટલી મુશ્કેલી અને મહેનત કરવાની જરૂર નથી.

“તમે અમલ (નેક કાર્યો) કરો. મુસલમાન બનો કે જેથી અમે તમારી મદદ કરીએ, મે આ શહેરમાં આ વૃદ્ધ શખ્સને પસંદ કરી લીધો છે. કારણકે આ માણસ મઝહબી (દીનદાર) છે. ખુદાને ઓળખે છે તે તેમનું ઇમ્તેહાન જોયું, આ વૃદ્ધ સ્ત્રી બધી દુકાને ગઈ તેને જરૂરતમંદ જોઈને દરેક તેના માલને ઓછી કિંમતમાં ખરીદવા ચાહતા હતા. કોઈ તેના (તાળાના) ૩ રૂપિયા દેવા પણ તૈયાર ન હતું, પરંતુ આ વૃદ્ધ દુકાનદારે તે તાળાને ૭ રૂપિયામાં ખરીદ્યું. આજ કારણ છે કે હું તેની મુલાકાતે તેના ખબર અંતર પૂછવા દર અઠવાડીયે આવું છું.”

(કીમીયા એ મોહબ્બત, પેજ-૪૧ થી ૪૩)

તારણો: આ વાકેઆમાંથી આપણને સબક મળે છે કે

(૧) અગર આપણી ઝીંદગીમાં, આપણા ધંધામાં, આપણા વેપારમાં ઇમાનદારીથી કામ લઇએ, તો ઇમામે ઝમાના અલયહિરસલામની

ઇનાય તો આપણી સાથે હશે.

(૨) અને દરેક કામ ખુદાની ખુશનુદી માટે કરીએ.

(૩) કોઇની મજબુરીનો ખોટો ફાયદો ન ઉપાડીએ.

(૪) વસ્તુને તેની યોગ્ય કિમતમાં ખરીદીએ.

(૫) એક મુનાસ્સીબ માપથી વધારે નહો હાંસિલ ન કરીએ.

**પ્રકરણ – ૩ ઇમામે ઝમાના
અલયહિર્રસલામ માટે દુઆ કરવાના
હાયદા.**

હઝરત આયતુલ્લાહ સૈયદ મોહમ્મદતકી મુસવી ઇરફ્ફહાની અલય્હીર રહેમા એ પોતાની કિતાબ “મીકયાલુલ મકારીમ”માં ઇ.ઝમાના અ.સ. માટે દુઆ કરવાના ૯૦ હાયદા લખ્યા છે. ૧૪ મઅસુમીનની મુબારક સંખ્યા ૧૪ પ્રમાણે ૧૪ હાયદા અહીં લખીએ છીએ.

ઇમામે ઝમાના અલયહિર્રસલામ માટે દુઆ કરવાથી

૧. નેઅમતોમાં વધારો થાય છે.
૨. આખરી ઝમાનાનાં ફિત્નાથી નજત મળે છે.
૩. ઇમામે ઝમાના અલયહિર્રસલામ તેના માટે દુઆ કરે છે.

૪. કયામતમાં પૈગમ્બરે અકરમ (સ.અ.વ) અને અહેલેજૈત(અ.મુ.સ) ની શક્ષાઆત નસીબ થશે.

૫. આપણી દુઆઓ કબુલ થાય છે.

૬. અજે રીસાલત અદા થાય છે. ૭. આયુષ્યમાં વધારો થાય છે.

૮. કબ્ર અને કયામતની મુશ્કેલીઓથી નજાત મળે છે.

૯. ફરીશતાઓ તેના હકમાં દુઆ કરે છે.

૧૦. ફરીશતાઓ તેના માટે ઇસ્તીગ્ફાર કરે છે.

૧૧. કયામતમાં જ.ઝહરા સ.અ. ની શક્ષાઆત નસીબ થશે.

૧૨. કયામતનાં દિવસે તેની ખિદમતમાં બેહતરીન તોહફાઓ પેશ કરવામાં આવશે.

૧૩. શહીદનો સવાબ મળશે.

૧૪. તેની બુરાઇઓને નેકીઓમાં ફેરવી દેવામાં આવશે.

(મીક્યાલુલ મકારીમ ભાગ-૧)

યા અલ્લાહ! તને પંજેતને પાકનો વાસ્તો યુસુફે
ઝહેરા ઇ.ઝમાના ઇ.મહદીઅ.નાં ઝુહુરમાં જલ્દી
કર....અને તેમના ગુલામોના ગુલામોમાં અમારો
શુમાર કર (ઇ.આમીન)

પ્રકરણ – ૪ ખુમ્સની અહેમીર્યત

હસન મુશતરીક કહે છે કે એક દિવસ અબ્દુલ્લા
બિન અહેમદ નાસીરુદ્દોલાની બેઠકમાં બેઠો હતો.
આ બેઠકમાં ઇ.ઝમાના અ.ની ગયબતનો ઝિક્ક થઈ
રહ્યો હતો. મે આ અકીદાની મઝાક ઉડાવી.આ
સમયે મારા કાકા હુસૈન આ બેઠકમાં દાખલ થયા,
અને તેમણે મને સંબોધીને કહ્યું, “અય બેટા!
મારો અકીદો પણ તારા અકીદા જેવો જ હતો પણ...

એક વખતની વાત છે, કે મને કુમની હુકુમત
મળી, કારણકે કુમવાસીયો બગાવત પર ઉતરી
પડ્યા હતા અને જે પણ હાકીમ ત્યાં જતો તો કુમના
લોકો તેને કતલ કરી દેતા, અને સુલતાનનાં
હુકમથી મારે ત્યાં જવાનું થયું. હું એક લશ્કર લઈને

કુમ તરફ રવાના થયો અને અમારો પડાવ ઝરફ નામની જગ્યાએ હતો. ત્યારે હું શિકાર કરવા નીકળ્યો, અને એક પ્રાણી પાછળ હું શિકાર માટે પડ્યો અને હું જંગલમાં ઘણો જ દૂર નીકળી ગયો, અને એક નહેર પાસે પહોંચી ગયો, અને હું તેના કિનારે કિનારે ચાલતો રહ્યો અને જેમ આગળ જતો તેમ નહેરની પહોળાઈ વધતી જતી હતી.

આજ અરસામાં મેં એક ઘોડેસવારને જોયા જેઓ લાલ કલરનાં ઘોડા ઉપર સવાર હતા, અને માથા લીલો અમામો પહેર્યો હતો. ફક્ત તેમની આંખો જ દેખાતી હતી. તેમણે પગમાં લાલ કલરનાં મોજ પહેર્યા હતા. તે ઘોડેસવારે કહ્યું, “અય હુસૈન (તેણે મને અમીર ન કહ્યો, કે ન મને કુશ્મીર્યતથી બોલાવ્યો પરંતુ નામ લઈને બોલાવ્યો. શા માટે તમે ભૂલ કરો છો? અને મારી ઈમામતને હલકી સમજો છો? અને તમારા માલમાંથી ખુમ્સ કાઢીને મારા અસહાબ અને નાએબ સુધી શા માટે નથી પહોંચાડતા? હુસૈન

આગળ કહે છે, કે હું એક બાવકાર બહાદુર ઇન્સાન હતો અને કોઈના થી પણ ડરતો નહિ, પરંતુ તે ઘોડેસવારનાં શબ્દોથી ધ્રુજવા લાગ્યો અને ભયભીત થઈ ગયો અને મેં કહ્યું “અય મારા સૈયદો સરદાર! તમે જે ફરમાવ્યું, તે મૂજબ અમલ કરીશ.”

પછી તે ઘોડેસવારે (કે જેઓ ઇ.ઝમાના અ.સ. હતા) કહ્યું, તું જે જગ્યાએ (કુમ) જવાનો ઇરાદો રાખે છે, ત્યાં જઈને તુ આસાનીથી સંઘર્ષ વગર, કાલે આમ વગર તું તે શહેર (કુમ)માં દાખલ થઈશ અને તું જે કમાણી કર તેમાંથી ખુમ્મ કાઢજે અને તેના હકદાર સુધી પહોંચાડજે. મેં કહ્યું “હા” હું તે પ્રમાણે જ કરીશ. પછી તેમણે કહ્યું જાવ અને પોતે ઘોડાની લગામ ખેંચીને ચાલ્યા ગયા. મારી નજરોથી ગાએબ થઈ ગયા. મને ખબર ન પડી કે તેઓ કઈ તરફ ગયા મેં ડાબી જમણી બાજુ જોયું અને પાછો ચાલ્યો આવ્યો. અને પછી હું આ આખો બનાવ ભૂલી ગયો.

કુમ પહોંચવાની તૈયારી હતી, ત્યારે મારો ખ્યાલ હતો કે કુમ વાસીઓ સાથે યુદ્ધ કરવું પડશે પરંતુ મને નવાઇ લાગી કે જ્યારે મે જોયું કે કુમ વાસીઓ સામેથી અમને કુમની બહાર મળવા આવ્યાં, અને કહ્યું જે કોઇ હાડીમ અમારા મઝહબના અડીદાથી વિરૂદ્ધ મઝહબનો હાડીમ આવતો તો અમે તેને કતલ કરી દેતા, પરંતુ તમે તો અમારામાંથી જ છો, અને અમારી તરફ આવ્યાં છો. તેથી તમારી અને અમારી વચ્ચે કોઇ પણ ખતનો વિરોધ નથી. માટે તમે ખુશીથી શહેરમાં દાખલ થાવ અને જે રીતે ચાહો તે રીતે શહેરની વ્યવસ્થા સંભાળો.

હું શહેરમાં દાખલ થયો અને શાસન વ્યવસ્થા સંભાળી લીધી. પછી હું એક લાંબો સમય કુમનાં અમીર તરીકે રહ્યો અને પુષ્કળ માલો દોલતની કમાણી કરી. આ બાજુ બાદશાહનાં માણસોએ મારા વિરૂદ્ધ બાદશાહની કાનભંભેરણી કરી અને બાદશાહે મને કુમનાં

હાકીમનાં પદ પરથી દૂર કરી દીધો.હું પાછો બગદાદ ચાલ્યો આલ્યો અને સીધો બાદશાહને મળીને મારા ઘરે પાછો ફર્યો.

મારા ઘરમાં લોકો મને મળવા માટે આવવા લાગ્યા, અને મારો રૂમ મુલાકાતીઓથી ભરેલો હતો. એ જ અરસામાં જ.મોહમ્મદ બીન ઉસ્માન (અ.ર.) (જેઓ ગયબતે સુગરામા ઇ.ઝમાના અ.નાં બીજા નાએબ હતા.) આલ્યાં. બધા લોકોને દૂર કરીને મારી પાસે આલ્યા અને મારી જગ્યાની બાજુમાં મારી પીઠ ને ટેકો દઈને બેસી ગયા . જ્યારે બધા ચાલ્યા ગયા અને હું અને જ.મોહમ્મદ બીન ઉસ્માન બંને રૂમમાં એકલા રહ્યાં ત્યારે તેઓએ મારી તરફ જોઈને કહ્યું મારી અને તમારી વચ્ચે એક રાજ છે. સાંભળી લ્યો. મે કહ્યું “બયાન કરો”મોહમ્મદ બીન ઉસ્માને કહ્યું “લાલ કલરનાં ઘોડાના સવારે કહેડાલ્યું છે કે અમે અમારો વાલદો પૂરો કર્યો છે. આ સાંભળતા, મને આખો બનાવ

યાદ આવી ગયો, અને મારા શરીરમાંથી ધુજરી પસાર થઈ ગઈ.

મે કહ્યું મે સાંભળી લીધું,હું તમારી ઇતાઅત કરીશ અને હું તમારો દિલો જાનથી અહેસાનમંદ છું.પછીહું ઉભો થયો અને તેઓનો હાથ પકડ્યો અને અંદરનાં રૂમમાં લઈ ગયો. જ્યાં મે મારો ખજાનો (જે માલ કમાએલો હતો) રાખ્યો હતો, ત્યાં લઈ ગયો અને તેઓને મે પૂરા માલનું ખુમ્સ અદા કરી દીધું આમાંથી અમૂક માલ હું ભૂલી ગયો હતો, તો જ.મોહમ્મદબીન ઉસ્માને મને તે પણ યાદ દેવડાવ્યું અને તેનું પણ ખુમ્સ અદા કરાવ્યું અને આ બનાવ પછી મે ક્યારેય પણ સાહેબુલ અમ્મ (ઇ.ઝમાના અ.) નાં બારામાં શક નથી કર્યો.

હસન મુશતરીક કહે છે કે જ્યાર થી મે આ બનાવ મારા કાકાના મોં થી સાંભળ્યો ત્યારથી મારો ઇ.ઝમાના અ.નાં બારામાં અડીદો સહીહ થઈ ગયો અને મે દિલથી આપ અ.સ. ને કબુલ કરી લીધા.

(હક્કુલ યકીન, ભાગ-૨ પેજ:-૩૪૫,૩૪૬)

પ્રકરણ – ૫ અદ્વાહના દોસ્ત,

દોસ્તે ઇમામ અ.સ. 'હાલુ'

હું નમાઝ પઢવા માટે મસ્જીદ તરફ જઈ રહ્યો હતો. મસ્જીદ થોડા અંતરે જ હતી ત્યાં મેં એક જનાઝાને જોયો. આ જનાઝામાં સમાજનાં થોડી સંખ્યામાં ગરીબ લોકો શામીલ હતાં. તે જોતા એમ લાગતું હતું કે આ જનાઝો કોઈ ગરીબ માણસનો છે. પરંતુ મને ત્યારે નવાઈ લાગી કે જ્યારે મેં જોયું કે જનાઝામાં શામીલ લોકોની વચમાં બજારનાં મશહુર, બાવકાર વેપારી જનાઝાની બિલકુલ નજદીક ચાલી રહ્યા હતા. આ વેપારી ગુરાની ચહેરાવાળા અને પાકીઝા સિફ્તો ધરાવતા હતા, અને દરેક લોકો તેમને પસંદ કરતા હતા. આ મોઅમીન વેપારી એટલા ગમગીન હતા, કે જાણે તેમના કોઈ સગાનું મૃત્યુ થયું હોય. તેમની આંખમાંથી આંસુ વહી રહ્યા હતા.

મને ખુબ જ નવાઈ લાગી કે આખરે વાત શું છે ? જો આ મર્યત કોઈ નજદીકનાં વેપારીના સંબંધીનું હોય, તો એલાન શા માટે નહીં કર્યું હોય ? અને મર્યત કોઈ ગરીબ માણસનું હોય તો તેમના જનાઝામાં આ વેપારીમાં ગમમાં શા માટે રડી રહ્યાં છે? હું આ વિચારી રહ્યો હતો. તે અરસામાં તેમની નજર મારા ઉપર પડી, અને મને નજદીક બોલાવ્યો, અને કહ્યું કે શું તમે એક અઘ્લાહનાં દોસ્તાનાં જનાઝામાં શરીક નહીં થાવ? તેમણે એવા દર્દનાક અંદાજમાં કહ્યું કે હું એકદમ જનાઝામાં શરીક થઈ ગયો. જનાઝામાં આખા અસ્તામાં તે વેપારી રડતા રહ્યાં, ત્યાં સુધી કે મર્યત ગુસ્લાખાના સુધી પહોંચ્યું.

હું ખૂબ થાકી ગયો, અને એક જગ્યાએ બેસી ગયો તે અરસામાં તે વેપારી મારી પાસે આવ્યાં અને બોલ્યાં, “તમોએ ન પૂછ્યું કે આ મર્યત કોનું છે? ” મેં તુરંત જ પૂછ્યું કે આ મર્યત કોનું છે? અને તમે મરહુમને કેટલા સમયથી ઓળખો છો?

તે વેપારીએ જવાબ આપ્યો કે આ એક અજીબ નવાઈ ભરી ઘટના છે. અજીબ ખૂબજ અજીબ મારી અને તેમની ઓળખાણ આ ઘટના સાથે સંબંધિત છે .હું જ્યારે આ બનાવને યાદ કરૂ છું તો મારી રૂહમાં તાજગી પૈદા થઈ જાય છે. અને મારૂ યકીન મજબૂત થઈ જાય છે.

વેપારી કહે છે, હું આ વર્ષે હજ અદા કરવા ગયો હતો. મારી અને આ બુઝુર્ગ શખ્સની ઓળખાણ પણ તે સફરમાં જ થઈ. મક્કા સુધી તો હું તેમને એક મામુલી ચોડીદાર, હેસીયત વગરનો સામાન્ય ગરીબ માણસ સમજતો હતો. બન્યું એમ કે અમારો કાફલો ઇસ્ફેહાનથી હજની નિર્યતથી મક્કા તરફ રવાના થયો. અહીં સુધી કે અમે ઇરાક પહોંચ્યા ત્યાંથી કરબલા તરફ ઇ.હુસૈન અ.સ. ની ઝિયારત કરવાનાં ઇરાદાથી આગળ વધ્યાં અમે કરબલાથી દૂર હતા. એક જગ્યાએ અમે અમારો પડાવ નાખ્યો.

બન્યું એવું કે આ જગ્યાએથી મારો તમામ માલ સામાન અને પૈસાની ચોરી થઈ ગઈ. મારી

પાસે મારી જરૂરત પૂરી કરવા માટે કાંઈ ન રહ્યું. એટલે સુધી કે મારા શરીર પર કપડા સિવાય કશું ન રહ્યું. ચારે બાજુ તપાસ કરી પણ કાંઈ પરિણામ ન આવ્યું. જેમતેમ મુશ્કેલીથી હું કરબલા પહોંચ્યો, અને કરબલામાં તો કોઈ માફ સંબંધી કે ઓળખીતુ પણ ન હતુ કે જેથી હું તેમની પાસેથી કર્મ લઈ શકું.

હું બિલકુલ નિરાશ થઈ ગયો કે હવે હું હજ કરવા નહીં જઈ શકુ, અને હજ મારા નસીબમાં નથી. અને આ જ હાલતમાં હું નજરૂ તરફ રવાના થયો. ત્યાંથી સીધો કુહાના રસ્તે ચાલવા લાગ્યો. હું થાકીને હારીને, નિરાશ ઉદાસીન સ્થિતિમાં એક જગ્યાએ બેસી ગયો. ચારે તરફ અંધારૂ હતું ન કોઈ દોસ્ત હતો ન મદદગાર.

મેં આજુ બાજુ જોયું ત્યાં અચાનક મારી સામે પ્રકાશ (નુર) દેખાયુ જાણે કે નુરનો વરસાદ વરસી રહ્યો હતો. એક અરબ કે જેમની પેશાની પહોળી હતી, અને ચહેરો એટલો બધો નુરાની હતો કે

પૂનમનો ચાંદ પણ શરમાય જાય. તેઓ મારી સામે ઉભા હતા. (તેઓ ઇ.ઝમાના ઇ.મહદી અ.સ. હતા).

તેઓ મારા નઝદીક આવ્યાં અને કહ્યું, “અય વેપારી તુ શા માટે પરેશાન છો શું થયું?” મેં કહ્યું, હુ મુસાફર છું અને ખુબ જ થાકી ગયો છું તેઓ ફરી પૂછ્યું “તારી પરેશાનીનું બીજુ કારણ હોય તો બતાવ.” મેં મારા પર જે વિત્યું તે બયાન કર્યું અને મારો માલ સામાન ચોરાઈ ગયો છે, તેની ફરિયાદ પણ કરી.આપ (અ.સ.) અવાજ કર્યો : હાલુ.

આ સાંભળીને હું ચોંકી ગયો એ માટે કે હાલુ નામના એક ગરીબ માણસની અવર જવર તો મારા ઘરની સામેજ રહેતી અને હું તો હાલુ ને ઓળખતો પણ હતો.

એજ સમયમાં મારી સામે હાલુ આવીને ઉભો રહ્યો અને હું તાઅજબુબથી તેને જોઈ રહ્યો હતો, કે “આ માણસ ને તો હું સારી રીતે ઓળખુ છું. આપ (અ.સ.) એ કહ્યુ: હાલુ આ માણસની

માલ-મતા ચોરી થઈ ગઈ છે. તે મેળવીને આને આપી દો” એટલુ કહીને આપ (અ.સ.) ગાયબ થઈ ગયા. હજુ હું નવાઈમાંથી બહાર નીકળું ત્યાં તો હાલુ મારો માલ સામાન અને પેટી લઈને હાજર થઈ ગયા અને મને કહ્યુ: આ તમારો સામાન પેટી ખોલીને જોય લો તમારો સામાન તથા રકમ સલામત છે કે નહીં? મેં પેટી ખોલીને જોયુ તો મારો બધો સામાન તથા રકમ સલામત હતી. હાલુ એ મને આગળ કહ્યુ કે તમે આ સામાન તથા પેટી કોઈને આપી દો અને હું જે જગ્યા બતાવુ ત્યાં આવીને મને મળો એટલુ કહીને મને એક ખાસ જગ્યા બતાવી જ્યાં અમારે મળવાનું હતું. મેં હાલુના કહેવા પ્રમાણે અમલ કર્યો અને નકડી કરેલી જગ્યાએ હુ પહોંચી ગયો જ્યાં હાલુ મારી રાહ જોઈ રહ્યા હતા.

મને જોઈને હાલુ એ કહ્યુ: મારી પાછળ પાછળ આવો અને આજુ બાજુ જોતા નહીં . હું તે પ્રમાણે ચાલવા લાગ્યો હજુ તો અમે થોડા ડગલા

ભર્યા હતા ત્યાં તો અમો મકાના પાદર સુધી પહોંચી ગયા.હાલુ એ મને કહ્યુ: જ્યારે તમો તમારા સાથીદારોને મળો તો આ વાત કોઇને નહીં બલ્કે એમ કહેજો કે એક માણસે મને નજદીકના રસ્તેથી અહી સુધી પહોંચવામાં મદદ કરી.અને પછી હાલુ એ મને એક જગ્યા દેખાડેલી અને મને કહ્યુ કે તમો હજના અરકાન પૂરા કરી અહી આ સમયે અને આ દિવસે મળજો.

આટલુ કહી હાલુ ખુદા હાફીઝ કહી રવાના થઇ ગયા.પછી મને મારા સાથીઓ મળ્યા. અમો એ હજ અદા કરી. પછી હું હાલુ એ દેખાડેલી જગ્યા એ અને કહેલા સમયે તે જગ્યાએ હાજર થઇ ગયો. થોડીવારમાં હાલુ પણ ત્યાં આવી ગયા. અને જ્યાંથી નીકળ્યા હતા. ત્યાં મને પાછો પહોંચાડી દીધો. રસ્તામાં મે કોશીશ કરી કે હું હાલુની આ બલંદી અને મકામ વિષે કંઈ પુછું પણ તેની અઝમત અને બુઝુર્ગી આગળ મારી જીભ ઉપડતી ન હતી.પરંતુ છુટા પડતી વખતે હાલુ એ મને એક

સવાલ કર્યો કે શું મારી દોસ્તી અને મોહબ્બતનો તમારા પર કોઈ હક્ક છે?મે કહ્યુ: હા હા બેશક તમારો મારીપર ભુલી ન શકાય તેવો હક્ક છે.હાલુ એ કહ્યુ : વખત આવે આ હક્કને અદા કરવાનો હું તમોને મોકો આપીશ.પછી હું ત્યાંથી કરબલા અને બીજા મુકદ્દસ ઝિયારતગાહોની ઝિયારત કરી,ઇસ્ફહાન પરત ચાલ્યો આવ્યો.

બીજા દીવસે મારા સંબધીઓ અને મિત્રો મને મળવા આવી રહ્યા હતાં. તે સમયે હાલુ પણ ચોકીદારના વેષમાં મને મળવા આવ્યા. હું હાલુને જોઈને મારી જગ્યાએથી તેઓના અહેતરામ માટે ઉભો થવા જતો હતો. ત્યાં હાલુ એ મને ઇશારાથી તેમ કરવાની ના પાડી અને ઇશારાથી તે પણ સમજવી દીધુ કે આખી વાતને રાઝ જ રાખવાની છે. તેને જાહેર કરવાની નથી.પછી ઉભા થઈ ને ચાલવા લાગ્યા.જતી વખતે તે મારી પાસે આવ્યા અને મને કહ્યુ બે દીવસ પછી માડ મુત્યુ થઈ જશે. મારા ઘરના ઓરડામાં એક પેટી છે. જેમા માડ

કહ્ન છે. તે મને પહેરાવજો અને દીરહમ મારી તદ્દીન તથા તકદ્દીન પાછળ ખર્ય કરજો.

તેના કહેવા પ્રમાણે બે દીવસ પછી તેઓ મૃત્યુ પામ્યા. હુ હાલુના ઘરે ગયો તથા બે ચાર મજદુરો તથા ચોકીદારો ભેગા થયેલા હતા. મે હાલુના કહેવા પ્રમાણે તેના ઘરની અંદર રાખેલી પેટી ખોલી તો તેમાં કહ્ન અને આઠ દીરહમ મૌજુદ હતા. આ મર્યત આજ બુઝુર્ગ વાર (હાલુ)ની છે. આ અદ્લાહના દોસ્તની મર્યત ગુસ્લ ખાનામાં રાખેલી છે. હવે તમો જ બતાવો કે શા માટે હુ આવા અદ્લાહના દોસ્તના ગમમાં ન રડું અને શા માટે મને તેના ઇંતેકાલથી સદમો ન પહોંચે.

(ઇમામે વકતકી ચોખટપે પેજ-પથી૧૧)

(નોંધ:- હાલુનો મતલબ સીધો, સાદો, શાંત અને સારા અકીદાવાળો થાય છે. તેથી સીધા, સાદા, શાંત લોકો ને હાલુ કહે છે.)

પ્રકરણ - ૬ ઇ.મહદી (અ.સ.) ની

બારગાહમાં અરીઝા

મરહુમ મોહદ્દીસે ગુરી કહે છે : ફાઝીલ અને દાનીશવર મીરઝા ઇબ્રાહીમ શીરાઝી હાઇરીએ અરીઝાને લગતો એક કીસ્સો વર્ણવ્યો છે. તેઓ કહે છે, હું શીરાઝમાં રહેતો હતો અને મારી એક ખુબ જરૂરી હાજત હતી, અને આ હાજત પૂરી થવા માટે કોઈ રસ્તો નજર ન હતો આવતો અને મારી એક હાજત હ.ઇ.હુસૈન (અ.સ.)ની ઝિયારતનો શરફ મેળવવાની પણ હતી. આ માટે હું સખ્ત પરેશાન હતો, અને આ હાજત પૂરી થવા માટે મને એકજ રસ્તો નજર આવતો હતો, અને તે રસ્તો હતો, મહેરબાની અને ઇનાયતના સાગર હ.ઇ.ઝમાના અ.સ.ની બારગાહમાં ઇસ્તેગાસાહ કડ્ડ અને અને અરીઝા લખું અને અરીઝામાં હાજત લખી નાખુ, અને મેં એવુજ કર્યું અને મગરીબના વખતે છુપાઇને શહેર ની બહાર નીકળ્યો, અને એક હૌઝના કીનારે આવ્યો (અને જેવી રીતે રીવાયતો

માં બયાન કરવામાં આવ્યું છે. તેવી રીતે મેં નવ્વાબે અરબા (ચાર નાએબો માંથી) અબુલ કાસીમ જ.હુસૈન બીન રહને અવાજ આપી અને સલામ કરી અને કહ્યું: આ અરીઝાને મારા તથા તમામ ઇન્સાનોના સૈયદો સરદારની ખીદમતમાં પહોંચાડી દેજો, અને પછી મેં અરીઝાને પાણીમાં નાખી દીધો, અને શહેરમાં પાછો ચાલ્યો આવ્યો.

સુરજ ડુબી ચુક્યો હતો, અને હું બીજા દરવાજે થી શહેરમાં દાખલ થયો અને ઘરે પાછો ચાલ્યો અને આ વાત મેં કોઈને પણ કહી ન હતી. બીજા દીવસે સવારના પહોરમાં થોડા આદમીઓ સાથે મારા ઉસ્તાદની પાસે ગયો, જેની પાસે હું ઇલ્મ હાંસીલ કરતો હતો. હું અને બધા આદમીઓ ઉસ્તાદ પાસે બેઠી ગયા.

એટલામાંજ એક શરીફ અને પાક સૈયદ ઇ.હુસૈનના ખાદીમોના કપડામાં દાખલ થયા અને ઉસ્તાદની એકદમ નજદીક બેસી ગયા. આ સૈયદને અમો એ ક્યારેય પણ નહોતા જોયા અને

ઓળખતા પણ ન હતા તેઓએ મારી સામે ધ્યાન આપ્યું, અને મારા નામથી અવાજ આપી અને કહ્યું: તમારી અરીઝા હ.ઇમામ અરર અરવાહોના ફીદની ખીદમતમાં પહોંચાડી દીધો. હું તેઓના શબ્દોથી હેબતાઇ ગયો અને બેઠેલા લોકો પણ તેઓની વાત ન સમજી શક્યા, કે તેઓ શું કહી રહ્યા છે. અને લોકો પૂછવા લાગ્યા વાત શું છે?

તેઓ કે કહ્યું: કાલે રાત્રે મે સ્વપ્નમાં જોયું કે અમુક લોકો સલમાને મોહમ્મદીની આજુબાજુમાં ઉભા છે. અને તેઓ પાસે ઘણી બધી અરીઝાઓ હતી, અને તેઓ તેને જોઇ રહ્યા હતા. જ્યારે તેઓએ મને જોયો તો મને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે ફલાણા (ઇબ્રાહીમ શીરાઝી) ની પાસે જાઓ અને કહો તમારી અરીઝા (અને પછી મને તેનો હાથ ઉંચો કરી અને દેખાડ્યું કે અરીઝા પર મહોર લાગેલી હતી) હ.ઇ.હુસૈન (અ.સ.) ની ખીદમતમાં પહોંચી ગઇ છે.અમે સમજી ગયા કે જેની હાજત પૂરી થઇ જાય છે, તેની અરીઝા પર મહોર લગાડી

દેવામાં આવે છે. અને જેની હાજત પૂરી નથી થતી તેની અરીઝા પાછી ફરી જાય છે.

હાજર રહેલા લોકોએ સ્વપ્નની સરચાઇ વિષે પૂછ્યું, તો મેં મારો (અરીઝા) વિષેનો આખો બનાવ વર્ણવ્યો અને કસમ ખાઇને કહ્યું કે મેં મારી અરીઝાની વાત મેં કોઇને કહી નથી.લોકોએ મને મુબાકબાદી આપી કે તમારી હાજત પૂરી થઇ ગઇ.અને થયુ એવુજ કે અમુક સમય પસાર થયા પછી હું ઇ.હુસૈન (અ.સ.) ના રોઝા તરફ જવામાં સફળ થયો અને ઇ.હુસૈનના હરમમાં રહેવા લાગ્યો અને અરીઝામાં લખેલી બીજી હાજતો પણ પુરી થઇ ગઇ. હું અઘ્લાહના શુક્ર ગુઝાર છું અને અઘ્લાહના અવલીયા પર દુરૂદ મોકલુ છું. (સહીફાએ મહદી પેજ:-૩૭૦)

પ્રકરણ - ૭ “નમાઝ”

શૈખ તુસી અને શૈખ તબરસીએ ઝોહરીથી રીવાયત કરી છે. કે ઝોહરી કહે છે કે મેં સાહેબુલ અમ્મ (અ.સ.)ને ખુબ શોધ્યા અને આ શોધખોળ

પાછળ ખુબ માલ ખર્ચ કર્યો પણ હું ઇમામ (અ.સ.) ની મુલાકાતથી મહેરૂમ રહ્યો. પછી હું મોહમ્મદ બીન ઉસ્માન અમ્લવી જે ઇ.ઝમાના (અ.સ.)ના નાએબ હતા. તેઓની ખીદમતમાં પહોંચી અને તેઓની મે એક મુદત સુધી ખીદમત કરી (અને ત્યાં રહેવા લાગ્યો) એક દિવસ મે હીંમત કરીને મે જ. મોહમ્મદ બીન ઉસ્માનને વિનંતી કરી કે તેઓ મને ઇ.ઝમાના (અ.સ.)ની ખીદમતમાં પહોચાડે તો તેમણે સ્પષ્ટ ના પાડી દીધી. મે ખુબજ આજીજ કરી, પછી તેઓએ કહ્યું તમે કાલે સવારે આવજો.

હુ બીજા દીવસે સવારે તેઓ પાસે ગયો, તો જોયું કે તેઓ ખુદ મારી પાસે આવી રહ્યા હતા, અને તેઓની સાથે એક યુવાન જે ખુબસુરત અને મોઅત્તર જ.મોહમ્મદ બીન ઉસ્માનની સાથે આવી રહ્યા હતા, અને તેના હાથમાં અમુક વસ્તુ રાખેલી હતી.મોહમ્મદબીન ઉસ્માને મને ઇશારો કરીને સમજાવ્યુકે આ એ જવાન છે, જેને તું મળવા માટે ઉત્સુક હતો.હું ઇ.ઝમાના અ.સ.ની ખીદમતમાં

ગયો, અને મારે જે કંઈ પુછવું હતુ તે પૂછી લીધુ. ઇમામ (અ.સ.)મે મને બધા સવાલોના જવાબ આપ્યા. અમો ચાલતા ચાલતા એક મકાનના દરવાજા પાસે પહોંચ્યા ઇમામ (અ.સ.)મકાનમાં દાખલ થવા લાગ્યા ત્યારે જ.મોહમ્મદે મને કહ્યું, અગર તમારે કોઈ સવાલ હોય તો હઝરત (અ.સ)થી પુછી લો કારણ કે તમો હવે પછી ક્યારે પણ ઇમામ (અ.સ.)ને મળી શકશો નહીં.

મે સવાલ કરવા ચાહ્યું પણ ઇ.ઝમાના (અ.સ.)એ મારી તરફ ધ્યાન આપ્યુ નહીં, અને મકાનમાં દાખલ થઈ ગયા, પણ મકાનમાં દાખલ થતા થતા તેમણે આ પ્રમાણે ફરમાવ્યું, “મલઉન છે મલઉન છે તે કે જે નમાઝે મગરીબમાં એટલુ મોડુ કરે કે આસમાના સીતારા દેખાવા લાગે અને મલઉન છે મલઉન છે તે કે જે નમાઝે સુબહમાં એટલુ મોડુ કરે કે સીતારા આથમી જાય. (હકકુલ ચકીન ભાગ :- ૨, પેજ-૩૪૪)

પ્રકરણ - ૮ લકવાની બિમારીમાં શિક્ષા

આ બનાવ હીજરી સન ૭૫૯ નો છે. અબ્દુલ રહેમાન બીન ઇબ્રાહીમ કબાઅકી કહે છે. કે હું હીલા શહેરમાં આ વાત સાંભળતો રહેતો હતો કે કારી નજમુદીન જઅફર બીન ઝોહરીને લકવા થઈ ગયો છે. અને તેના પિતાનું મૃત્યુ થઈ ચુક્યું છે. અને કારી નજમુદીનના દાદી તેના ઇલાજ માટે ઘણી બધી કોશીષો કરે છે, પણ તેઓને શિક્ષા મળતી નથી.

લોકો એ તેના દાદીને કહ્યું કે તેઓ નજમુદીનના ઇલાજ માટે બગદાદના તબીબોને દેખાડે. તેણીએ બગદાદના તબીબોને બોલાવ્યા અને આ તબીબોએ એક લાંબા સમય સુધી નજમુદીનની સારવાર કરી પણ પરીણામ કંઈ ન આવ્યું અને નજમુદીનને તદુરસ્તી ન મળી. પછી અમુક લોકોએ સલાહ આપી કે તમે નજમુદીનને હીલામાં જે મકામે સાહેબુઝમાન (અ.સ.)માં જે કુબ્બો છે. ત્યાં નજમુદીનને શા માટે લઈ નથી

જતા? શક્ય છે કે અઘ્લાહ તઆલા તેમને ત્યાં શીફા આપી દે.

તેઓએ એવું જ કર્યું. એક રાત્રીના તેઓ નજમુદીનને ત્યાં મુકી આવ્યા તો ઇમામે ઝમાના (અ.સ.)એ નજમુદીનને તેના પગ પર ઉભો કરી દીધો અને તેની બીમારી દુર થઈ ગઈ. આ બનાવ તો મે બીજાથી સાંભળેલો હતો પરંતુ એક દીવસ મારી મુલાકાત નજમુદીનથી થઈ ગઈ, તો તેઓએ મને કહ્યું, કે એક રાત્રીના મારા દાદી મને કુબ્બાની અંદર લઈ જઈને મને એકલો છોડી દીધો ત્યાં હ.ઇ.સાહેબુઝ્ઝમાન (અ.સ.)તશરીફ લાવ્યા અને તેઓએ મને કહ્યું, ખુદાના હુકમથી ઉભો થઈ જ.આટલું કદી આપ (અ.સ.)એ મને ટેકો આપી ને ઉભો કરી દીધો, અને મારી લકવાની બીમારી જતી રહી.

જ્યારે લોકોને આ વાતની ખબર પડી તો મારી માટે જાન બચાવવી મુશ્કેલ થઈ ગઈ, મારા શરીર પરના કપડાના લીરે લીરા કરી નાખી અને

તેના કટકાઓને લોકો તબરૂકના તોર પર સાથે લઇ ગયા. મારા શરીર પર એક પણ કપડુ સલામત રહ્યુ નહીં. પછી અમુક લોકોએ મને કપડા આપ્યા, અને તે પહેરીને હું ઘરે ગયો અને પછી તેઓના કપડા પરત કરી દીધા.(બેહારૂલ અન્વાર ભાગ-૧૧ ઉર્દુ પેજ : ૫૮૫).

પ્રકરણ - ૯ ઇમામે વક્ત દિલની વાતોને જાણે છે.

એહમદબીન અલી રવહ કહે છે, કે અહેલે દીલનુરમાંથી એક ઔરતે મને બોલાવ્યો. હું તેના ઘરે પહોંચ્યો તો તે ઔરતે મને કહ્યુ કે : અય ઇબને અલી રવહ તમારી અમારા શહેરના દીનદાર,ઝાહીદ અને મુત્તકી આદમી ઓમાં ગણત્રી થાય છે. તેથી હું એક અમાનત તમોને આપવા ચાહું છું, અને મને ઉમ્મીદ છે કે તમે તમારા વચન પર બાકી રહેશો.(ખરેખર આ ઔરત જેનું નામ આતેકા છે. તે એક થેલી ઇ.ઝમાના(અ.સ.)ના

“સફીર”ને પહોંચવા માગે છે. અને સાચા ઇન્સાન સુધી પહોંચાડવાની કોશીષ કરે છે.)

મે કહ્યુ: ઇન્શાઅલ્લાહ હું તેમજ કરીશ. તે ઔરતે કહ્યુ: “આ થેલી છે તેમાં અમુક દીરહમની રકમ છે. આને ખોલીને જોતા નહીં ત્યાં સુધી કે એ શબ્દ સુધી પહોંચી જવ કે જે તમને બતાવી દે કે આ થેલીમાં શું છે? અને આ થેલીમાં મારાં એક ગોશવારા (કાન ની બુટી)પણ છે. જે દસ દીનાર ની બરોબર છે. અને ઝવેરાતના ત્રણ દાગીના (મોતીઓ) છે. તે પણ દસ દીનારની બરોબર છે. અને બીજુ એક મારે ઇ.સાહેબુઝ્ઝમાન (અ.સ.) એક વાત જણવી છે પણ હું ચાહુ છું કે હુ સવાલ કરુ તે પહેલા તેઓ (અ.સ) જવાબ આપી દે.”મે કહ્યુ: તમે તેઓ (અ.સ.)ને શું પૂછવા માંગો છો? તે ઔરતે કહ્યુ: મારી શાદી માટે મારી મા એ કોઇ પાસે થી દસ દીનારનું કર્ઝ લીધુ હતું. અને મને ખબર નથી કે તેણે કોની પાસેથી કર્ઝ લીધુ હતું.

જેથી હું તે કર્મ ચુકવી શકું. જે કોઈ તમને આ વાત જતાવી દે તેને આ થેલી આપી દેજો.

પછી મેં બધો માલ લીધો અને પછી આ થેલી લઈને હું બગદાદ પહોંચ્યો ત્યાં હું હાજીજ વશાઈના ઘરે પહોંચ્યો અને સલામ કરીને બેસી ગયો. તેઓએ પૂછ્યું :- શું તમારે કઈ કામ છે.? મેં કહ્યું :- જી. આ માલ મારે પહોંચાડવાનો છે. પણ એ શર્ત છે, કે જ્યાં સુધી તમોએ ન જતાવી આપો કે આમાં કેટલો માલ છે. અને કોણે દીધો છે? ત્યાં સુધી હું આ માલને તમારે હવાલે નહીં કરું. જો તમે અત્યારે જતાવી દો તો હું આ માલ તમને અત્યારે જ આપી દઉં હાજીજે કહ્યું : અય અહમદ બીન રવહ આ કામ માટે તમે સામરરા જાવ. મેં કહ્યું:- લા એલાહ ઇલ્લાહ આતો આનાથી પણ બહેતર છે. જે હું વિચારી રહ્યો છું. પછી હું ત્યાંથી સામરરા ગયો અને હું વિચારતો હતો કે પહેલા જઅફર પાસે જઈ પછી વીચાર્યું કે નહીં પહેલા ઇ.હસન અસ્કરી (અ.સ.)ના ઘર વાળા પાસે

જાઉં. અને ત્યાંથી મારો મક્સદ પૂરો થઈ જાય.નહીતર પછી જઅહુર પાસે જાઉં.આ ઇરાદાથી હું હ.ઇ.અબુ મોહમ્મદ હસન અરકરી (અ.સ.)ના ઘરે ગયો.

હું ઘરે પહોંચ્યો તો ઘરમાંથી એક ખાદીમ બહાર નીકળ્યો અને કહ્યુ: શું તમો અહમદબીન રવહ છો? મેં કહ્યુ: હા ખાદીમે કહ્યુ: ઠીક છે. આ પત્ર લો અને વાંચી લો. મેં પત્ર વાંચ્યો તો એમાં આ પ્રમાણે લખેલું હતું.

“બીસ્મીલ્લાહ હીર રહમાનીર રહીમ. અય અહમદ બીન રવહ! આતેકા બીન્ટે દીઇરાની એ તમોને એક થેલી સોપીં છે. તમારા ખ્યાલ પ્રમાણે થેલીમાં એક હજાર દીરહમ છે. પરંતુ તમારો ખ્યાલ ખોટો છે. એવું નથી તમને એક અમાનત આપવામાં આવી હતી.જેને તમે ખોલીને જોઇ નથી. તેથી તમને શું ખબર પડે કે તેમા કેટલી રકમ છે. આ સીવાય તમારી પાસે એક ગોશવારા (કાનનીબુટી) છે. તે ઔરતનો ખ્યાલ છે કે આ દસ દીનારની

કીમતના છે. આ સાચુ છે. આ ગોશવારામાં જે નંગ
ખેડેલુ છે. તેની સાથે તે આટલી કીમતનું છે, અને
મોતીઓની કીમત દસ દીનાર થી પણ વધુ છે. તમે
તે ગોશવારા મારી ફલાણી ખાદેમાને આપી દેજો. મે
તેને તે અતા કરી દીધા છે.

પછી અહીં થી સીધા બગદાદ પાછા જવ અને
આ રકમ હાજીના હવાલે કરી દેજો અને તે તમને
તમારી મુસાફરીના ખર્ચ પેટે જે આપે તે લઇ લેજો
અને તે દસ દીનાર જેના બારામાં તે ઔરતનું
ગુમાન છે. કે તેનીમાં એ તેની શાદી માટે કર્ઝ લીધું
છે, અને તે ઔરતને ખબર નથી કે તે કોની
પાસેથી લીધુ હતું પણ આવુ નથી. તે ઔરતને
ખબર છે, કે કોની પાસેથી દસ દીનાર કર્ઝ લેવામાં
આવ્યા હતા. તેનું નામ કુલસુમબીન્ટે અહમદ છે. જે
નાસેબા છે. એટલે કે દુશ્મનાને અહલે જૈત
(અ.મુ.સ.) છે. અને આતેકા ચાહે છે કે તે તેણીને
આ (રકમ)ન આપે પરંતુ તેની (આતેકાની)
નાદાર બહેનોમાં તકસીમ કરી નાખે, અને અચ

ઇબને અલી રવહ! હવે તમે જઅફરની પાસે તેની અજમાઇશ કરવા નહિ જવ પરંતુ સીધા તમારા ઘરે પાછા ચાલ્યા જવ, કેમકે તમારા કાકાનો ઇન્ટેકાલ થઇ ચુક્યો છે અને વારસામાં અલ્લાહે તેનો માલ તમારા નસીબમાં લખ્યો છે.

આ પત્ર વાંચીને હું સીધો બગદાદ પાછો ફર્યો. તે થેલી હાજીને સોંપી દીધી. તેણે થેલીની રકમ ગણી તો એક હજાર દીરહમ અને પચાસ દીનાર હતા. પછી હાજીને મને ત્રીસ દીનાર આપ્યા અને કહ્યું મને હુકમ મળ્યો છે કે આટલી રકમ હું તમારા ખર્ચ માટે તમોને આપુ. પછી હું ત્યાંથી મારા ઉતારે પાછો ફર્યો ત્યાં એક માણસ આવ્યો અને મને ખબર આપી કે તમારા કાકા નો ઇન્ટેકાલ થઇ ચુક્યો છે, અને તમારા ઘર વાળા ચાહે છે કે તમો ઘરે પાછા ફરો. હું મારા ઘરે પાછો ફર્યો તો જોયું કે મારા કાકાનો ઇન્ટેકાલ થઇ ચુક્યો હતો અને તેના તરફથી મને ત્રણ હજાર દીનાર અને એક લાખ

દીરહમ વારસામાં મળ્યા છે.(બેહાડલ અન્વાર
ભા.૧૧)

(ઉર્દુ પેજ:૪૦૦થી ૪૦૪).

પ્રકરણ - ૧૦ ઝમાના અ.સ.ની દુઆથી પતિ પત્ની વચ્ચે સમાધાન થયું.

અબુ ગાલીબ ઝરારી કહે છે કે હું એક વખત
કુહાથી બહાર જવા નીકળ્યો અને મારી સાથે મારો
એક બીરાદરે ઇમાની પણ સાથે હતો (તે ઝમાનો
જ. શૈખ અબુ કાસીમ હુસૈન બીન રઘ્નનો હતો. તે
ઇ.ઝમાના અ.સ.ના નાએબે ખાસમાંના ત્રીજા
નાએબ હતા, અને તેઓએ પોતાના સફીર તરીકે
અબુ જઅહર શલમગાનીની નિયુક્ત કર્યા હતા.
તેઓ લોકોની હાજત અને મસાએલ હુસૈનબીન
રઘ્ન સુધી પહોંચાડતા હતા.

મારા દોસ્તે મને કહ્યુ: શું તમો અબુ જઅહર
શલમગાની પાસે મારી સાથે આવશો. આજ કાલ
તેઓજ વસીલા તરીકે છે.અને મારો ઇરાદો છે કે હું

તેઓને વિનંતી કરૂ કે તેઓ બારગાહે ઇ.કમાના અ.સ.માં મારી હાજત પહોંચાડે. મે કહ્યું હા ચાલો.પછી અમો તેના પાસે ગયા અને તેઓની બેઠકમાં જોયુ તો અમારા ઘણા બધા દોસ્તો બેઠેલા હતા. અમે બંનેએ બેઠકમાં જઈ અને સલામ કરીને બેઠા.

અબુ જઅફર શલમાગાની એ મારી સામે જોયુ અને મારા બારામાં પૂછયુ: આ જવાબ કોણ છે? મારા દોસ્તે જવાબ આપ્યો આ આલે કરારાહ (કબીલા)નો એક માણસ છે.પછી તેઓએ મને પૂછયું કરારાહ કુટુંબમાંથી તમે કોના ફરઝંદ છો? મે કહ્યું જનાબ હું કરારાહના ભાઈ બકીર બીન અઈનનો પુત્રછું. તેઓએ કહ્યું, હા તેઓનું કુટુંબ મઝહબી મામલામાં જલીલુલ કદ્ર છે. ત્યાર બાદ મારા સાથીએ તેઓને અર્ઝ કરી: જનાબ હું ઇચ્છું છુ કે તમો મારા એક કામ માટે અરીકામાં મારા માટે દુઆ કરવાની વિનંતી કરો. તેઓએ કહ્યુ ઠીક છે.

મે જ્યારે આ સાંભળ્યું તો મારા દીલમાં પણ ઇચ્છા થઈ કે હું પણ અરીઝા લખુ અને મારા દીલમાં આ બાબત લખવાની ઇચ્છા હતી કે મારી પત્ની જે મારાથી ખુબ નારાઝ હતી (અને તે તેના પિયર ચાલી ગઈ હતી) અને તેણી માટે મારા દીલમાં મોહબ્બત હતી. તેના માટે દુઆની વિનંતી કરૂ અને આ વાત મે કોઈને પણ બતાવી ન હતી. તેથીમે નક્કી કર્યું કે આ વાત હું અરીઝા માં પણ જણાવું નહીં.પછી મે કહ્યુ:- અલ્લાહ તઆલા હંમેશા આપને જીવંત અને સલામત રાખે. મારી પણ એક હાજત છે.તેઓએ પુછ્યું શું હાજત છે?

મે કહ્યું મારી હાજત મારા દીલમાં છે. અને તેના માટે દુઆની વિનંતી છે.તેઓએ તેમની સામે રાખેલ એક કાગળ ઉપાડ્યો.તેમાં લોકોની હાજતો લખેલી હતી. તેના પર તેમણે લખ્યું કે તેના દીલમાં જે હાજત છે,તેના માટે દુઆ ચાહે છે.એ પછી તેઓએ કાગળ વાળીને મુકી દીધો અને અમો ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા.

થોડા દીવસો પછી મારા સાથીએ મને કહ્યુ, શું અબુ જાઅહર પાસે નથી જવું? જેથી આપણે જાણીતો શકીએ કે આપણી હાજતોના બારામાં શું જવાબ આવ્યો છે.? પછી અમે બંને અબુ જાઅહર પાસે ગયા અને સલામ કરીને બેસી ગયા. તેઓએ અમને જોઈને કાગળ કાઢ્યો જેમાં બધા મસાએલના જવાબ લખેલા હતા. પહેલા તેઓએ મારા સાથીદારના સવાલનો જવાબ વાંચી સંભળાવ્યો. પછી મારા તરફ ફરીને આ જવાબ વાંચ્યો, અને રહ્યો ઝોરારીનો પ્રશ્ન તે તો પતિ પંતિનો કીરસો છે, અને અલ્લાહ તઆલાએ તે બંનેની વચ્ચે સમાધાન કરાવી દીધું છે.

આ જવાબ સાંભળીને મારા દીલ પર મોટી અસર પડી. પછી અમે લોકો ત્યાંથી પાછા ફર્યા અને પછી રસ્તામાં મારા સાથીએ મને કીધું. હવે તને ચકીન આવ્યું? મે કહ્યું: ચકીન જ નહી પણ ખુબજ નવાઈ પણ લાગી. તેણે કહ્યું: એમ કેમ? મે કીધું આ એક રહસ્ય હતું. જેને મારા અને અલ્લાહ

સિવાય કોઈ નહોતુ જાણતુ પણ તેઓએ તેને દેખાડ્યુ અને તેનો ઉકેલ પણ આપી દીધો.

તેણે કહ્યુ: શું તને ઇ.ઝમાના અ.સ.ના બારામાં શક હતો? ઠીક હવે બતાવ વાત શું છે? મે તેને મારી વાત કરી તો તેને પણ નવાઈ લાગી. પછી હું જ્યારે કુહા પાછો ગયો અને જ્યારે મારા આવવાની ખબર ઉમ્મે અલી અહ્લાસ (મારી પત્ની)ને પડી કે જે મારાથી નારાઝ થઈને તેના પિયર જતી રહી હતી. તે ખુદ મારી પાસે આવી અને મને મનાવવાની કોશીષ કરવા લાગી અને મારી માફી માંગી અને હું પણ તેનાથી રાજી થઈ ગયો. અને અમારા બંનેનું સમાધાન થઈ ગયું. પછી તેણીએ મરતે દમ સુધી ક્યારે પણ મારી નાફરમાની, વિરોધ નથી કર્યો. (બેહાફલ અનવાર (ઉર્દુ) ભાગ:-૧૧)

પ્રકરણ - ૧૧ એક તાલીબે ઇલ્મની ઇમામ (અ.સ.)થી મુલાકાત

આગા મીર્ઝા હાદી બજસ્તાની પોતાના એક ભરોસા પાત્ર તાલીબે ઇલ્મથી આ બનાવને લખે છે. કહે છે કે હું મારી માતાની સાથે કસ્તેશીરી અને ખાનકીનનાં માર્ગે થઈ હરમે મુબારકની ઝિયારત માટે કાફેલા સાથે ગયો. ખાનકીનનાં રસ્તા ઉપર કાફલાથી અલગ પડી ગયો અને રસ્તો ભુલી ગયો. હું આમ તેમ દોડતો હતો અને મુંઝવણમાં હતો કે આ રસ્તો કઈ રીતે પસાર કરું. હું થાકી ગયો અને લાચાર થઈ ગયો. મારા પગોમાં તાકાત ન રહી. માટે હું એક જગ્યા ઉપર જઈ બેસી ગયો ત્યાં મેં એક એવા વ્યક્તિને જોયો કે જેનાં હાથમાં ખંજર હતું. એ શખ્સથી એટલો ડરી ગયો કે કરીબ હતું કે મારી રૂઠ મારા શરીરમાંથી નીકળી જાય.

આવી હાલતમાં મેં ત્રણ વાર કહ્યું “યા અબા સાલેહ અદરીકની” અને ચોથી વાર કહ્યું “આ અબલ ગલ્સ અગીરની”. અચાનક મેં મારી

જાતને તેનાથી દુર બીજા રસ્તા પર જોઇ. હું ખુબજ ભુખ્યો થયો હતો. મેં અઘ્ઘાહથી દુઆ કરી “અય પરવરદીગાર તેજ કહયુ છે, કે મારો બંદો જ્યાં પણ હશે. હું તેને રોઝી અતા કરીશ”. અચાનક મેં જોયુકે સામેથી એક અરબી શખ્સ આવી રહ્યા હતા. જેનું દામન રોટીઓથી ભરેલું હતું. મેં તેમને કહયુ તમે આ રોટીઓને એક અનામ(ઇરાકી નાણુ)માં મને વેચો. મેં તેમને પૈસા આપ્યા અને તેમણે મને રોટીઓ આપી દીધી. ત્યાર પછી હું ત્યાં આવેલા મશહુર અને લીલાઇમ કીદામાં ગયો. ત્યાં મેં એક બીજા અરબી શખ્સને જોયા તેમણે મને કહયુ કે તુ હજી સુધી પાછળ કેમ રહી ગયો છે?

મેં કહયુ કે હું મજબુર છું, મારી પાસે કાફલા સુધી પહોંચવાનો કોઇ રસ્તો નથી. તેમણે કહયુ જલ્દી કર. હજુ તેમનાં આ શબ્દોની પુરા નહોતા થયા કે મેં જોયુ કે તેમનાં શબ્દોની બરકતથી હું ખાનકીનમાં પહોંચી ગયો હતો. હું કાફલામાં ભળી ગયો. મારી માતા સાથે મુલાકાત કરી ખુબ ખુશ

થયો. મે મારી માતાને પુછ્યુ કે તમે કયા સમયે ખુબજ પરેશાન થયા હતા? તેમણે કહ્યુ કે હુ તારી જુદાઈમાં ફલાણા સમયે ખુબ ચીંતીત થઈ અને એવી હાલતમાં અઘ્લાહથી ગીર્યાઓ જરી કરી કે એક નુર ફેલાણુ અને થોડી વારમાં તુ અહી પહોચી ગયો.હુ સમજી ગઈ કે અઘ્લાહ ત.વ.ત. એ આ નુરની બરકતથી તને મારા સુધી પહોચાડી દીધો.

(બરકાતે ઇમામ (અ.સ.) પેજ.૨૦૯.)

પ્રકરણ - ૧૨ ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)ના

રોઝાનાં ખાદીમને મુલાકાત

શેખ હુસૈન કે જે નેક મુત્તકી પરહેઝગાર અને ભરોસાપાત્ર વ્યક્તિ હતા. તેઓ ઇ.હુસૈન (અ.સ.)નાં રોઝાના મુજાવર હતા અને દેખરેખ રાખતા હતા અને ઇ.હુસૈન (અ.સ.)નાં ખાદીમોમાં સૌથી જુના હતા. તેઓ બયાન કરે છે કે

હુ અને મહુર્મ સૈ.હાશીમ કે જે નાએબે મુતવઘ્લી હતા, જેમનાથી જવાબદારી રોઝએ

મુબારકનાં દરવાજા ખોલવાની અને બંધ કરવાની હતી. અમે બંને સેહને મુકદ્દસમાં રહેતા. અમારો નિત્યક્રમ એ હતો કે અમે બંને રાતનાં પ્રથમ હિસ્સામાં હરમે મુકદ્દસનાં તમામ રૂમની ચારે બાજુ તપાસ કરી લેતા કે કોઈ અંદર બાકી નથી રહી ગયું ને. ત્યાર બાદ અમે હરમના દરવાજાઓને બંધ કરી દેતા.

એક રાત્રે રોજનાં ક્રમ મુજબ અમે તમામ સહેનમાં તપાસ કરી જ્યારે કોઈ ઝલ્વારને અંદર ન જોયા પછી અમે દરવાજાઓને બંધ કરી દીધા. એ રાત્રે હું વહેલો ઉઠી ગયો અને મેં સૈ હાશીમને ઉઠાડ્યા અને કહ્યું કે ઝલ્વારો માટે દરવાજા ખોલવાને અડધી કલાકની વાર છે. માટે આપણે નમાઝ પઠી લઈએ અને ઝલ્વારોને આવવાનો સમય થાય એટલે દરવાજા ખોલી નાખશું.

અમે સહેનમાંથી હરમ તરફ ગયા અને હરમનો જે દરવાજો ઝરીહે મુકદ્દસની સામે પડતો હતો એ દરવાજો ખોલ્યો, અને અંદર દાખલ થયા.

રોઝાની નજદીક ગયા ત્યારે જોયું કે એક ગુરાની શખ્સ ઉભા છે. જે નમાઝમાં કુનુતની હાલતમાં મશ્ગુલ છે. સૈયદ હાશીમે મને કહ્યું કે શુ રાત્રીનાં દરવાજાઓ બંધ કરતી વખતે તમે તપાસ નહોતી કરી. મેં કહ્યું કે મેં સંપૂર્ણ રીતે તપાસ કરી હતી પરંતુ હરમની અંદર તો કોઈ ન હતું. સૈયદ હાશીમે કહ્યું તમે ચીરાગ લઈ આવો છું આ વ્યક્તિના ચેહરાને જોવ જોથી તેને ઓળખી શકાય. હું ચીરાગ લાવ્યો. તેમણે નજર કરી પરંતુ ઓળખી ન શક્યા અને કહ્યું હું આ વ્યક્તિને નથી ઓળખતો અને મેં એમને ક્યારેય જોયા નથી.

અમે બંને તેમની નમાઝ પુરી થવાની રાહ જોઈ ઉભા રહ્યા. ઘણીવાર થઈ અમે ઉભા ઉભા થાકી ગયા, પરંતુ તેઓ હજુ સુધી એમજ કુનુતની હાલતમાં ઉભા હતા. સૈ. હાશીમે કહ્યું આપણે હરમની અંદર તપાસ કરી લઈએ કે બીજું પણ કોઈ અંદર નથીને. અમે અંદર જઈ ઝરીહની પાછળના ભાગમાં તપાસ કરી જ્યારે એ વ્યક્તિ તરફ પાછા

હ્યાર્યા તો જોયુ કે તેઓ ગાયબ છે. ત્યાં હાજર નથી. અમે તેમને ગોતવા લાગ્યા પરંતુ તેમનુ કયાય નામો નીશાન ન હતુ.

સૈ. હાશીમે કહયુ તમામ દરવાજાઓ બંધ છે. તો પછી આ વ્યક્તિ ક્યાંથી નીકળી ગયા? પછી સૈ.હાશીમે પોતાના અમામાને માથા પરથી ઉતારી ફેંડી દીધો અને સર પીટવા લાગ્યા. મે કહયુ સૈ.હાશીમ તમને શું થઇ ગયું? તેમણે કહયુ મને ચકીન થઇ ગયુ કે આ સચ્ચદ આપણા મૌલા હ.હુજજત (અ.ત.હ.શ.)હતા. પરંતુ આપણે તેમને ઓળખી ન શક્યા. પછી અમે ખુબ રડયા અને થોડી વારમાં ઝવ્વારોનો આવવાનો સમય થઇ ગયો. માટે અમે દરવાજાઓ ખોલી નાખ્યા.(બરકાતે ઇમામ (અ.સ.) પેજ.૨૩૦).

પ્રકરણ - ૧૩ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને મુસલમાનોના બે સમૂહ

મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) મદીનાની મસ્જિદમાં દાખલ થયા. તો તેમની નજર બે સમૂહ ઉપર પડી, કે જેઓ ભેગા મળીને કશુંક કામ કરી રહ્યા હતા. જેમાંથી એક સમૂહ અલ્લાહની ઈબાદત (બંદગી) કરી રહ્યું હતું, જ્યારે બીજા સમૂહના લોકો પોતે કશું શીખી રહ્યા હતા અને બીજાને શીખવાડતા હતા એટલે બીજા સમૂહના લોકો ઈલ્મની ચર્ચા કરતા હતા. મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) આ બંને સમૂહને જોઈને (તેમના કાર્યને જોઈને) ખુબ ખુશ થયા અને પોતાના સાથીદારો તરફ જોઈને કહ્યું કે આ બંને ગુપના

લોકો નેક કામ કરી રહ્યા છે, અને નેકીના રસ્તા પર ચાલી રહ્યા છે.

આપે પોતાની વાત આગળ વધારતા કહ્યું પરંતુ મને લોકોને શિક્ષણ આપવા અને લોકોને બાઅખલાક બનાવવા માટે મોકલવામાં આવ્યો છે. આ વાક્ય બોલતા બોલતા આપ (સ.અ.વ.) ઈલમની ચર્ચા કરતા ગ્રુપ પાસે ગયા અને તે લોકો સાથે કાર્ય કરવા લાગ્યા (મનીયતુલ મુરીદ પૃષ્ઠ - ૧૦ મુંબઈ પ્રકાશન) (સચ્ચી કહાનીયા ભાગ:૧ પેજ ૧૯)

પ્રકરણ - ૧૪ મહેનતનું ફળ

જ્યારે તે પોતાના અગાઉના સમયને યાદ કરતો ત્યારે તેને પોતાના દુઃખ ભર્યા

દિવસો યાદ આવતા. જે દિવસોમાં તે પોતાની પત્ની અને બાળકોને પૂરતું ખાવાપીવાનું પણ લાવી શકતો નહિ, અને માસુમ બાળકો ભૂખથી તડપ્યા કરતા તે મનમાં એક વાક્ય પર વિચાર કરતો, જેના કારણે ઊંઘ હરામ થઈ ગઈ હતી. આ એક જ વાક્ય એવું હતું કે જેને તેનામાં અસાધારણ રૂહાની શક્તિ પૈદા કરી દીધી હતી. અને તેનું જીવન બદલી નાખ્યું. તેનું દુઃખી જીવન સુખમાં (ખુશીમાં) ફેરવાય ગયું હતું અને તેઓ ગરીબીથી ભરેલું જીવન જીવતા હતા, આ એક વાક્યની બરકતે તેનું જીવન શાંતિમય સુખદાયી બનાવી દીધું.

આ માણસ બીજો કઈ નહિ પણ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.)નો સહાબી હતો. તે ગરીબ હતો. એક દિવસ તે સંસારના દુઃકહો અને તકલીફોથી ખુબજ પરેશાન થઈ ગયો ત્યારે તેની પત્નીએ સલાહ આપી કે તમે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) પાસે જઈને આપણી ગરીબી અને દુઃખની વાત કરો. પછી તેને નક્કી કર્યું કે તે પોતે મોહમ્મદ (સ.)ને પોતાની મુશ્કેલીઓ જણાવશે અને તેમની પાસે મદદ માંગશે.

આ વાત નક્કી કરી તે માણસ હઝરત મોહમ્મદ (સ.) પાસે જાય છે. પરંતુ તે માણસ કાંઈ બોલે તે પહેલા જ મોહમ્મદ (સ.)એ કહ્યું કે અગર કાંઈને કાંઈ હાજત (જરૂરિયાત) હોય

અને અમારાથી સવાલ કરશે તો અમે બેશક તેની મદદ કરશું પણ અગર તે માણસ અલ્લાહ પાસે મદદ માંગે (અલ્લાહથી હાજત માંગે) તો અલ્લાહ તેને એટલું આપશે કે તેને કોઈની પાસે મદદ માંગવી પડશે નહીં. આ વાક્ય સાંભળીને તે માણસ મોહમ્મદ (સ.)ને કશું કહી શક્યો નહીં અને પોતાના ઘરે પાછો ફર્યો.

ઘરે પહોંચીને તેણે ઘરમાં ભૂખ અને ગરીબીનું વાતાવરણ જોયું. વિવશ થઈને ફરીવાર આર્થિક મદદના હેતુથી તે માણસ મોહમ્મદ (સ.)ની પાસે ગયો તે દિવસે પણ મોહમ્મદ (સ.)એ આ જ વાક્ય કહ્યું કે અગર

કોઈ અમારાથી સવાલ કરે તો અમે તેની હાજત પૂરી કરશું પણ અગર જો કોઈ અલ્લાહથી હાજત (જરૂરિયાત) માંગે તો અલ્લાહ તેને એટલું આપશે કે તેને ફરીવાર બીજા પાસે માંગવું નહીં પડે.

આ વખતે પણ તે પોતાની હાજત બયાન કર્યા વિના પોતાના ઘરે પાછો આવી ગયો. ઘરની ખૂબજ ખરાબ હાલત હતી. બાળકો ભૂખ પ્યાસથી તડપતા હતા. ઘરની આ હાલત અને દુઃખોથી પરેશાન તે માણસ ફરી મોહમ્મદ (સ.) પાસે જાય છે. ફરી એકવાર મોહમ્મદ (સ.અ.વ.)ની મુબારક ઝબાન પરથી આ જ વાક્ય સાંભળે છે. આ વખતે મોહમ્મદ

(સ.અ.વ.)ના આ વાક્યને સાંભળીને તેના મનને અસાધારણ શાંતિ મળી. તેને લાગ્યું કે આ વાક્ય મારા તમામ દુઃકહો દૂર કરવાની યાવી છે. આ વખતે તે હઝરત મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) પાસેથી ઉભો થયો ત્યારે તે ખૂબ શાંતિ (આરામ)ની લાગણી અનુભવી રહ્યો હતો.

તે ખૂબજ હિંમત સાથે પોતાના ઘર તરફ આગળ વધ્યો. રસ્તામાં તેના મનમાં વિચારી રહ્યો હતો કે હું ક્યારેય કોઈ વ્યક્તિ પાસે હાથ લાંબો નહીં કરું. અગર માંગવું જ હશે, તો અલ્લાહથી માંગીશ અને તેના પર ભરોસો રાખીને તેની આપેલી શક્તિથી કામ કરીશ

ત્યારપછી અલ્લાહ પાસે દુઆ કરીશ કે અય અલ્લાહ ! તું મારા કામમાં સફળતા આપજે અને મને હંમેશા માટે કોઈનો મોહતાજ નહીં બનાવતો. ત્યારપછી આ માણસે વિચાર કરવાનું શરૂ કર્યું કે હું શું કામ કરી શકું.

તુરંત જ તેના મનમાં વિચાર આવ્યો કે પોતે જંગલમાંથી લાકડા લાવીને બજારમાં વેચી દેશે. તેણે પોતાના પાડોશી પાસેથી ઉછીની કુહાડી લીધી અને જંગલની તરફ ચાલતો થયો. થોડી મહેનત કર્યા પછી તેણે ઘણા બધા લાકડા ભેગા કરી લીધા અને તેને મહેનતનું સારૂ ફળ મળ્યું. પછી પણ તેણે આગળ આ જ કાર્ય ચાલુ રાખ્યું.

ધીરે ધીરે પોતાની આક્રમાંથી એક કુહાડી ખરીદી લીધી. પછી થોડા દિવસો પછી પોતાની આવકમાંથી થોડા પાલતું જાનવર અને ઘરનો સમાન લીધો પરંતુ તે જંગલમાં નિયમિત લાકડા કાપવા જતો અને તેને બજારમાં વેચતો થોડા સમય પછી તે એક પૈસાદાર વેપારી બની ગયો અને થોડા નોકર પણ રાખી દીધા.

એક દિવસ મોહમ્મદ (સ.) પાસે તે માણસ ગયો અને હસતા હસતા મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) કહ્યું, મેં નહોતું કીધું કે જે વ્યક્તિ અમારી પાસે હાજત માંગે છે તેની અમે અવશ્ય હાજત પૂરી કરીએ છીએ પરંતુ તે અગર અલ્લાહ પાસે

હાજત યાહે તો અલ્લાહ તેને કોઈનો મોહતાજ નહીં બનાવે.

(ઉસુલે કાફી ભાગ:૨ પેજ.૧૩૧)

(સચ્ચી કહાનીયા ભાગ:૧, પેજ.૨૦થી૨૨)

પ્રકરણ – ૧૫ દુઆની ઈચ્છા

એક માણસ ખૂબ જ દુ:ખી અને મુશ્કેલીની હાલતમાં ઈમામ જાફરે સાદિક (અ.સ.) પાસે આવ્યો અને બોલ્યો કે હું ખુબ ગરીબ અને મોહતાજ છું. આપ મારા માટે દુઆ કરો કે અલ્લાહ મારી રોઝીમાં વધારો કરે અને મને દરેક મુશ્કેલીમાંથી છુટકારો મળે.

ઈમામ (અ.સ.)એ કહ્યું હું તારા માટે
 હરગિઝ દુઆ નહીં કરું. તે માણસે ખુબજ
 નિરાશ થતા કહ્યું કે યા ઈમામ (અ.) એવું શું
 કારણ છે કે જેને કારણે તમે મારા માટે દુઆ
 નથી કરતા ? ઈમામ અ.સ.એ જવાબ આપ્યો.
 “તું સારી રીતે જાણે છે કે અલ્લાહ આ માટે
 એક રસ્તો નક્કી કર્યો છે. અને તેના
 (અલ્લાહના) હુકમ પ્રમાણે રોઝીની શોધ માટે
 ઘરની બહાર નીકળો અને ખુબ મહેનત કરો
 આનાથી વિરુદ્ધ તું એમ યાહે છે કે દુઆને
 કારણે તું રોઝીને પોતાના ઘરે બોલાવે.
 (રેફ.વસાયલ પ્રકાશન અમીર બહાદુર ભાગ:૨
 પેજ.૫૨૯)

(સચ્ચી કહાનીયા ભાગ:૧ પેજ.૨૪)

પ્રકરણ – ૧૬ પોતાનું કામ પોતે કરો.

લોકોનું એક ગુપ ઘણી મુસાફરી પૂરી કરી ચૂક્યું હતું. ગુપની દરેક વ્યક્તિ ખુબ જ થાક અનુભવતી હતી. પશુ પણ થાકી ગયા હતા એટલે સુધી કે લોકોનો આ સમૂહ એક એવી જગ્યાએ પહોચ્યો જ્યાં પાણી મોજુદ હતું. આ સ્થળે કાફલાને આરામ માટે રોકવામાં આવ્યો. મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) પણ આ કાફલાના (ગુપ)માં હતા, બધા લોકોની જેમ આપ પણ ઊંટ પરથી ઉતર્યા. કાફલાની દરેક વ્યક્તિ ઝડપથી પાણીથી નહેર પર પહોંચવા ઈચ્છતી

હતી. જેથી તેઓ ત્યાં વઝું વગેરે કરીને નમાઝ માટે તૈયાર થઈ જાય.

મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) પણ ઊંટ પરથી ઉતરીને પાણીની નહેર તરફ આગળ વધ્યા, પરંતુ થોડું ચાલીને પછી કોઈને કશું કહ્યા વિના પાછા વળ્યા અને પોતાના ઊંટ તરફ આગળ વધ્યા. આપ (સ.)ના સાથીદારો અને મિત્રોને લાગ્યું કે કદાચ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.)ને આ સ્થળ પસંદ નથી પડ્યું લાગતું અને કદાચ આગળ ચાલવાનું કહેશે. બધાયની નજર આપ (સ.) પર હતી. દરેક વ્યક્તિ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.)ની નવી સુચના સાંભળવા આતુર હતા. પરંતુ લોકો ત્યારે નવાઈ પામ્યા જ્યારે

લોકોએ જોયું કે આપ (સ.)એ પોતાના દુપટ્ટો લીધો અને ઊંટની કમર બાંધવાનું શરૂ કર્યું. આપે આ કામ ઝડપથી પુરૂ કરીને નહેર તરફ આગળ વધ્યા.

બધી બાજુથી લોકો કહેવા લાગ્યા કે યા રસુલલ્લાહ, તમે અમને આ કામ કરવાનો હુકમ શા માટે ન આપ્યો. અમે તમારૂ કાર્ય કરીને સદભાગ્ય પ્રાપ્ત કરતે. આપે શા માટે આ કાર્ય માટે તકલીફ ઉપાડી અને તમારે આ કામ માટે પાછુ ફરવું પડ્યું અમે તો ખુબજ ગર્વથી તન, મનથી આ કાર્ય કરી આપવા માટે તૈયાર હતા. ઇસ્લામના પયગમ્બરે જવાબ આપતા કહ્યું “પોતાના કામ માટે ન તો

કોઈની મદદ લેવી જોઈએ ન તો કોઈના પર ભરોસો રાખવો જોઈએ ભલે ને એક જ દાંતન લાવવું હોય એટલે ભલેને એકદમ નાનું કાર્ય હોય તો પણ બીજા પર આધાર રાખવાને બદલે પોતે જાતે આ કાર્ય કરી લેવું જોઈએ.”

(કહલુલ બસર, મોહલિસે કુમ્મી પાના.૬૯)

(સચ્ચી કહાનીયા ભાગ:૧ પેજ ૨૫,૨૬)

પ્રકરણ – ૧૭ હજની મુસાફરીનો સાથી

એક માણસ અલ્લાહના ઘરની હજ કરીને ઈમામ જાફરે સાદિક (અ.સ.) પાસે આવીને પોતાની અને પોતાના મિત્રોની મુસાફરી દરમિયાનની વાતો કરી રહ્યો હતો. પોતાના એક સાથીદાર મિત્રની તે ખુબજ પ્રશંસા કરતો

હતો. તેને કહ્યું કે ખરેખર તે ઈબાદત ગુજાર અને પરહેઝગાર વ્યક્તિ હતો. તે દરેક સમયે અલ્લાહની ઈબાદતમાં લીન રહેતો હતો જ્યારે અમે રાત્રી વીતાવવા માટે અમારો કાફલો રોકતા કે તે તુરંત જ મુસલ્લો પાથરી દેતો અને અલ્લાહની ઈબાદતમાં મશગુલ થઈ જતો.

ઈમામે તે વ્યક્તિને પૂછ્યું, પછી તેના બીજા કામ કોણ કરતા હતા ? તેના જાનવરો ઊંટની સંભાળ કોણ રાખતું ? તેણે ઉત્તર આપ્યો, વાત એકદમ સ્પષ્ટ છે. આ તમામ કર્ચો કરવાનું સૌભાગ્ય અમને પ્રાપ્ત થયું હતું. તે તો તેની ઈબાદતના કાર્યમાં મશગુલ રહેતો

હતો. તેણે ઈબાદતના સિવાય બીજા કોઈ કામથી મતલબ ન હતો. ઈમામે જવાબ આપતા કહ્યું આજ કારણ છે કે તમે બધા ઈબાદત ગુજાર અને પરહેઝગાર કરતા વધારે બેહતર છે. (સચ્ચી કહાનીયા ભાગ.૧ પેજ.૨૩)

પ્રકરણ – ૧૮ અલ્લાહ કોને દોસ્ત નથી રાખતો ?

રસુલ (સ.અ.વ.) અને આપણા સાથીદારો પોતાની સવારી (ઊંટ) પરથી નીચે ઉતર્યા અને પોતાનો સમાન ખોલ્યો ત્યારબાદ દરેક લોકોએ નક્કી કર્યું કે તેઓ એક બકરીની કુરબાની કરીને સાથે બેસીને જમશે. એક સાથીદારે કહ્યું બકરીની કુરબાની હું કરીશ.

બીજાએ કહ્યું તેનું ચામડું હું ઉતારી આપીશ.
ત્રીજાએ કહ્યું ગોષ્ટ (શક) હું રાંધીશ. રસુલ
(સ.અ.વ.) બોલ્યા રસોઈ રાંધવા માટે જરૂરી
જંગલમાંથી લાકડીઓ હું લાવી આપીશ.
બધાજ આપના સાથીદારો એક અવાજે બોલી
ઉઠ્યા યા રસુલલ્લાહ ! અમારી હાજરીમાં
તમારે તકલીફ લેવાની જરૂરત નથી. અમે
લોકો ખુબજ આસાનીથી અને આનંદ પૂર્વક આ
કામ કરી લેશું.

રસુલ સાહેબે જવાબ આપ્યો, મને ખબર
છે કે તમે લોકો આ કામ સફળતાપૂર્વક કરી
લેશો, પરંતુ અલ્લાહ તે બંદાને જરાપણ દોસ્ત
નથી રાખતો કે જે પોતાની જાતને તેના

મિત્રોની વચ્ચે મહાન (ઉચ્ચ) સમજે અને પોતાને બીજા કરતા વધારે શ્રેષ્ઠ સમજે અને બીજાની સરખામણીમાં પોતાની જાતને વધારે ઇઝ્ઝતદાર મને છે. આટલું કહીને મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) જંગલ તરફ ચાલતા થયા અને થોડીજ વારમાં લાકડીઓ અને ઘાસ લઈને પાછા ફર્યા.

(૧) અલ કુરઆન, (૨) કોહલલ બસર

પેજ નં.૬૮

(સચ્ચી કહાનીયા પેજ-૨૩,૨૪)

પ્રકરણ - ૧૯ ઇ.સજખદ (અ.સ.)ની

નમ્રતા.

મુસલમાનોનો એક કાફલો મકકા જઈ રહ્યો હતો. મદીના પહોંચીને આ ગુપના લોકો ત્યાં થોડા દિવસ સુધી રોકાય ગયા. થોડા દિવસ આરામ કર્યા પછી તે લોકો મદીનાથી મકકા તરફ રવાના થયા. મકકા અને મદીનાની વચ્ચે કાફલા વાળાની મુલાકાત એવા એક માણસ સાથે થઈ જે કાફલાના બધાજ માણસોને સારી રીતે ઓળખતા હતા. તે માણસ ગુપના માણસો સાથે વાતચીતમાં મશગુલ હતાં કે તેમની નજર એક માણસ પર પડી કે જે ખુબ જ ઘગશથી આ કાફલાના માણસોની સેવામાં મશગુલ હતા. તે માણસે પહેલી નજરે જ તે માણસને ઓળખી લીધા પછી તેમણે ખુબ જ નવાઈ સાથે પૂછ્યું. તમે લોકો આ માણસને ઓળખો છો? જે તમારી સેવામાં મશગુલ છે? નહીં અમે લોકો આ માણસને બિલકુલ ઓળખતા નથી.

આ માણસ તો મદીનાથી અમારા ગુપમાં ખેડાયા હતા. મુસાફરીના થોડા દિવસોથી અમારી સાથે છે તે કારણે અમે એટલુ કહી શકીએ છીએ કે તે એક ઇબાદતગુઝાર, પરહેઝગાર, સેવાભાવી, અને ઉમદા માણસ છે. અમે લોકોએ તેમને અમારુ કામ કરવાનું કહ્યુ પણ નથી. તેઓ પોતે જાતે બીજાની સેવામાં મશ્ગુલ રહે છે. અને દરેક વ્યક્તિની મદદ પણ કરે છે. કાફલાવાળાના મિત્ર એ કહ્યું મને ખબર છે કે તમે લોકો તે માણસને જરા પણ ઓળખતા નથી. અગર તમે લોકો તેમને ઓળખી લેતે તો તમે લોકો તેની પાસે સામાન્ય નોકરની જેમ તેમની સેવા લેવાની ભુલ ન કરતે. બધા લોકોએ નવાઈ સાથે પૂછ્યું કે છેવટે આ માણસ છે કોણ? તેણે જવાબ આપ્યો તે અલી ઇબને હુસૈન (અ.સ.) એટલે ઇમામ ઝૈનુલ આબેદિન (અ.સ.) છે.

આ સાંભળીને કાફલાના બધા માણસો ખુબ ચિંતામાં પડી ગયા અને માફી માંગવાના ઉદ્દેશ્યથી,

ખુબ માન પૂર્વક ઇમામના હાથોને ચુમવા માટે તેમની તરફ આગળ વધ્યા. બધા લોકોએ ઇમામની સામે હાથ જોડીને ફરીયાદ કરતા કહ્યુ, તમે અમારી સાથે આવો વ્યવહાર શા માટે કર્યો? શક્ય છે, કે અજાણતા અમારી તરફથી તમારી શાનમાં કાંઈ ભુલ થઈ જત તો અમારાથી એક મોટો ગુનાહ થઈ જત.

ઇમામ (અ.સ.) એ જવાબ આપ્યો તમે લોકો મને ઓળખતા ન હતા. તેથી જ મે જાણી જોઈને તમારી સાથે મુસાફરી કરી કારણ કે જ્યારે હું જાણીતા લોકો સાથે મુસાફરી કરૂ છું ત્યારે તે લોકો રસુલ (સ.અ.વ) ના કારણે મારી સાથે પ્રેમ અને દયાથી વર્તાવ કરે છે, અને મને નાનુ મોટુ કામ કરવાની પણ રજા આપતા નથી. તેથી હું ઇચ્છતો હતો કે મારા પ્રવાસ માટે હું એવા સાથીદાર મિત્રોની પસંદગી કરુ કે જેઓ મને ઓળખતા ન હોય, જેથી હું માફ કામ જાતે પણ કરી શકું. લોકોને હું મારી ઓળખાણ પણ નથી આપતો જેથી મને

આ પ્રકારના મિત્રોની સેવા કરવાનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય. (૧) બેહાડલ અન્વાર ભાગ-૧૧. (સચ્ચી કહાનીયા ભાગ-૧ પેજ ૨૬, ૨૭)

પ્રકરણ – ૨૦ અપ્લાડે રસુલે અકરમ

(સ.અ.વ)

એક જંગલી અરબ મદીના શહેરમાં દાખલ થયો અને સીધો મસ્જિદે નબવીમાં પહોંચી ગયો ત્યાં જઈને રસુલ (સ.અ.વ) પાસે સોનુ, ચાંદી તથા બીજી દુન્યવી ચીજવસ્તુની માંગણી કરી શકે. તે સમયે રસુલ (સ.અ.વ) પોતાના સાથીદારો સાથે બેઠા-બેઠા વાતો કરી રહ્યા હતા. આ જંગલી અરબે રસુલ (સ.અ.વ) પાસે પોતાની હાજત રજુ કરી દીધી અને આપની પાસે સહાયતા માંગી. રસુલ (સ.અ.વ) તેને થોડું આપ્યું પરંતુ તેને સંતોષ ન થયો.

તે માણસ મોટી ઉમ્મીદો લઈને આવ્યો હતો, તેની સરખામણીમાં રસુલ (સ.અ.વ)એ આપેલુ દાન તેને ખુબ ઓછું લાગ્યુ. આ કારણે તેણે ખરાબ

શબ્દોથી રસુલ (સ.અ.વ)નું અપમાન કરી નાખ્યું. આ જોઈને રસુલ (સ.અ.વ)ના સાથી અને મિત્રો ખુબ જ ગુસ્સે થઈ ગયા અને તે વ્યક્તિને સખત સખ કરવા માટે તેમનું ખુબ ઉકળી ગયું પરંતુ રસુલ (સ.અ.વ) એ પોતાના સાથીદારોને અટકાવી દીધા.

ત્યાર પછી રસુલ (સ.અ.વ)તે જંગલી અરબને પોતાની સાથે પોતાના ઘરે લઈ ગયા અને જે શક્ય બન્યુ તેટલી વધુ સહાયતા કરી. જ્યારે તે જંગલી અરબે પોતાની આંખે જોયું કે રસુલ (સ.અ.વ)ની સ્થિતિ બીજા રાજાઓ અધિકારીઓ જેવી ન હતી, અને તેણે જે સોનું અને ચાંદીની માંગણી કરી હતી, તે રસુલ (સ.અ.વ) પાસે ન હતુ. તેથી હવે તેને સંતોષ થઈ ગયો કે તેમણે જે કાંઈ આપ્યું તે બરાબર છે. પછી તેણે આપ (સ.અ.વ)નો આભાર માનતા કહ્યું આપે મને જે કાંઈ આપ્યુ તેનાથી હુ સંપૂર્ણ સંતોષી છું. કાલે તે ખરાબ અને ગંદા શબ્દો મારા માટે બોલીને મારા

સાથીદારો અને મિત્રોની લાગણીને દુઃખ પહોચાડ્યું છે. તે લોકો તારાથી ખૂબજ નારાજ છે, અને મને એ વાતનો ડર છે કે તે લોકો તને કાંઈ નુકશાન પહોચાડે નહીં. અગર જો શક્ય હોય તો તું તારી લાગણી અને સંતોષની ભાવના તે લોકો સામે જાહેર કરી દે, જેથી તેઓનો ગુસ્સો દૂર થઈ જાય અને તને કાંઈ નુકશાન ન પહોચાડે. આ વાત પર તે જંગલી અરબે કહ્યું કે મને આમાં કાંઈ તકલીફ નથી. બીજે દિવસે તે જંગલી અરબ મદીનાની મસ્જિદમાં આવ્યો, રોજની જેમ રસુલ (સ.અ.વ) તેમના સાથીદારો અને મિત્રો સાથે બેઠા હતા.

રસુલ (સ.અ.વ) એ પોતાના સાથીદારોને સંબોધન કરતા કહ્યું, ભાઈઓ આ માણસ મારાથી રાજી થઈ ગયો અને હવે તેને મારાથી કોઈ ફરીયાદ નથી પછી આપ (સ.અ.વ) એ તે અરબને સંબોધીને કહ્યું શું ભાઈ તું મારાથી સંપૂર્ણ સંતુષ્ટ (ખુશ) છે ને? તે માણસે નમ્રતા

પૂર્વક તે વાક્યો તે લોકો સામે કહ્યા જે રસુલ (સ.અ.વ)ને એકાંતમાં કહ્યા હતા. તેની વાત સાંભળીને રસુલ (સ.અ.વ)ના સાથી અને મિત્રો હસવા લાગ્યા.

તે સમયે રસુલ (સ.અ.વ) તે લોકોને સંબોધન કરતા કહ્યું, આ પ્રકારના લોકો અને મારૂ દ્રષ્ટાંત એવું છે કે જે માણસનું ઉંટ કોઈ વાતમાં તેના માલિકથી રિસાયને જંગલ તરફ ભાગવા લાગ્યું હોય. તેનો માલિક ઉંટની પાછળ દોડતો હોય અને આ જોઈને તે માલિકની સહાયતા માટે બીજા લોકો ભેગા થઈને ખુબ જોરજોરથી અવાજ કરવા માંડે અને એક ટોળું તે રીસાયેલા ઉંટને પકડવા પાછળ દોડવા લાગ્યું ટોળું પાછળ દોડતા ઉંટે તે જોઈને ખુબ ઝડપથી ભાગવા લાગ્યું. આ જોઈને ઉંટનો માલિક ગભરાઈ ગયો અને મોટા અવાજ જોલ્યો ભાઈઓ તમને વિનંતી છે, કે તમે મારા ઉંટ પાછળ ન દોડો. મારા ઉંટને કેમ મનાવવું તે હું સારી રીતે જાણુ છું. તેની આ વાત સાંભળીને ઉંટ પાછળ

દોડતુ લોકોનું ટોળુ અટકી ગયું ત્યાર પછી ઉંટનો માલિક પોતાના હાથમાં થોડો ચારો લઈને ધીમે ધીમે તેની પાસે પહોંચી ગયો અને ખુબજ સરળતાથી પોતાના હાથમાં ઉંટની લગામ લઈ લીધી અને ખિજાય ગયેલું ઉંટ તેના માલિક સાથે પાછુ આવી ગયુ.

અગર મે તમને કાલે રોક્યા ન હોત તો કમનસીબ અરબને પોતાનો જીવ ગુમાવવો પડત અને તમે લોકો એને જીવતો ન છોડત અને તે કુદ્દ અને મુર્તિ પૂજકની હાલતમાં મૃત્યુ પામત. આ વાતને ધ્યાનમાં રાખીને મે તમને અટકાવી દીધા અને તમે જોયું કે જો તે વ્યક્તિને પ્રેમ અને નરમાશથી મે બિલકુલ મુત્મઈન કરી દીધો.

કહલુલ બસર પેજ:૭૦ (સચ્ચી કહાનીયા ભા.૧ પેજ.૩૨થી૩૪)

પ્રકરણ – ૨૧ ગુરસો નહીં કરતો!

એકવાર એક જંગલી અરબ મદીના આવ્યો અને રસુલ (સ.અ.વ) થી વિનંતી કરી કે તેઓ

તેને ઉપદેશ (નસીહત) આપે. આપ (સ.અ.વ)એ તે વ્યક્તિને સંબોધન કરતા કહ્યું “ગુસ્સો કરશો નહીં” આ વાક્ય સિવાય રસુલ (સ.અ.વ)એ બીજું કશું ન કહ્યું.

ત્યાર પછી આ માણસ પોતાના કબીલા (ગ્રુપ) તરફ પાછો ચાલ્યો ગયો. પોતે ઘરે પહોંચ્યો કે તુરંત જ તેને ખબર પડી કે તેને ગેરહાજરીમાં એક ઘટના બની ગઈ. તેની જાતિના (જમાતના) કેટલાક યુવાનોએ બીજા કબીલા(જમાત)નો કેટલોક માલ જબરજસ્તી કરીને લુટી લીધો. અંદરો અંદરની લુંટફાટનો મામલો ત્યાં સુધી પહોંચી ગયો હતો કે બંને કબીલાઓ વચ્ચે યુદ્ધની તૈયારી થઈ ચુકી હતી. આ સમાચાર સાંભળતા જ તે વ્યક્તિ ક્રોધ(ગુસ્સા)થી લાલચોળ થઈ ગયો. તુરંત જ પોતાના શસ્ત્રો તૈયાર કર્યા અને યુદ્ધના મેદાનમાં પોતાના કબીલાના માણસોને મદદ કરવા પહોંચી ગયો.

રસ્તામાં જ તેને વિચાર આવ્યો કે હમણાં જ હું મદીના ગયો હતો અને રસ્તુલ (સ.અ.વ) થી ઉપદેશ (નસીહત) લીધો હતો કે ગુરુસા પર કાબુ રાખવો. પછી તે વિચારવા લાગ્યો કે એવી કઈ વસ્તુ છે, જેણે મને શસ્ત્રમાં ઉઠાવવા માટે મજબુર કરી દીધો? અને એવું કયું કારણ છે, જેને કારણે હું લડવા માટે મરવા અને મારવા માટે લોહી વહાવવા માટે તૈયાર થઈ ગયો? આખરે હું આટલો બધો ગુરુસે શા માટે થઈ રહ્યો છું? પોતાના મનમાં આ પ્રશ્નો કર્યા બાદ તેણે વિચાર્યું કે આ સૌથી વધુ યોગ્ય સમય છે કે જ્યાં મારે રસ્તુલ (સ.અ.વ) ની નસીહત (ગુરુસો ન કરો તેના) પર અમલ કરવો જોઈએ.

તે પોતાના કબીલાના લશ્કરમાંથી બહાર આવ્યા અને સામેના કબીલાના સરદારને બોલાવ્યો. જ્યારે તે કબીલાનો સરદાર નજદીક આવ્યો ત્યારે તેણે પૂછ્યું આખરે વાત શું છે કે આપણે એક બીજાના ખુનના તરસ્યા થઈ ગયા

છીએ? અગર આ લડાઈનો હેતુ તે માલ પાછો મેળવવાનો છે, જે માલ અમારા કબીલાના યુવાનોએ મુખાઈથી તમારા કબીલાના લોકો પાસે થી જબરજસ્તી છીનવી લીધો છે, તો આવો આ માલની કિંમત હુ મારા માલ માં થી આપી દઉં. આ એવી કોઈ મોટી વાત નથી જેના કારણે આપણે એક બીજાના ખુનના તરસ્યા થઈ જઈએ. જ્યારે બીજા કબીલાના લોકોએ તે માણસની બુદ્ધિ પુર્વકની વાત સાંભળી તો તેની નૈતિક હિંમત અને મર્દાનગી જાગી ગઈ અને તેઓ બોલ્યા અમે પણ તારાથી જરાય નીચા નથી. અગર આ જ વાત છે તો અમે અમારો દાવો પાછો ખેંચી લઈએ છીએ ત્યાર પછી બંને કબીલાના લોકો હસી ખુશી પોતાના ઘરે પાછા ફર્યા .

ઉસુલે કાફી ભાગ-૨ પે.૪૦૪ (સચ્ચી કહાનીયા ભાગ : ૧ પેજ.૩૭-૩૮)

પ્રકરણ – ૨૨ તે ઇસાઈ મુસલમાન થઈ ગયો.

હ.અલી (અ.સ.)ના શાસનકાળ દરમિયાન તેમની ઢાલ કુદ્દામાં ખોવાય ગઈ. થોડા દિવસો પછી તે ઢાલ એક ઇસાઈની પાસે જોવા મળી. અલી અ.સ.એ તે ઇસાઈને લઈને ન્યાયધીશના દરબારમાં પહોંચ્યા અને તેની વિરૂદ્ધ ફરિયાદ દાખલ કરી કે આ ઢાલ મારી સંપત્તિ છે. આ ઢાલને મેં ન તો કોઈને વેચી છે. અને ન તો કોઈને ભેટમાં આપી છે. ઘણા લાબા સમય બાદ મારી આ ઢાલ આ વ્યક્તિ પાસે જોવા મળી છે. ન્યાયધીશે ઇસાઈને સંજોધીને કહ્યું ઢાલના સંબંધમાં બાદશાહે પોતાની ફરિયાદ દાખલ કરી છે. આ બાબત માં તારે શું કહેવું છે? તેણે જવાબ આપ્યો, આ ઢાલ મારી વ્યક્તિગત માલીકીની છે, સાથે હું તેમ પણ કહું છું કે બાદશાહ પણ ખોટું બોલતા નથી (શક્ય છે કે તેમને (ઢાલ) ઓળખવામાં ભુલ થઈ હોય).

ન્યાયધીશે અલી (અ.સ.)ને સંજોધન કરતા કહ્યું, તમે દાવો કરનાર છો પરંતુ આ માણસ તેનો ઇન્કાર કરે છે, તેથી હવે આપની ફરજ બને છે કે તમે તમારા દાવાને સાબિત કરવા માટે કોઈ સાક્ષી રજૂ કરો.

હ.અલી (અ.સ.) હસતા હસતા બોલ્યા ન્યાયધીશ સાહેબ બરાબર કહે છે. મારે સાક્ષી રજૂ કરવા જોઈએ, પરંતુ સંજોગોવશાત મારી પાસે કોઈ સાક્ષી નથી.

સાક્ષી ન હોવાને કારણે ન્યાયધીશે તે ઇસાઈની તરફેણમાં ચુકાદો (ડેસલો) આપ્યો. ન્યાયધીશનો હુકમ સાંભળતાજ તે ઇસાઈએ ઢાલ પોતાના હાથમાં લીધી અને પોતાના ઘર તરફ ચાલતો થયો. પછી થોડે સુધી ચાલ્યા પછી તેની સ્થિતિ ખૂબજ વિચિત્ર થઈ કારણકે તે જણતો હતો કે આ ઢાલ અલી (અ.સ.)ની છે અને તે પાછો કર્યા અને કહેવા લાગ્યો. આ શાસન પદ્ધતિ અને લોકો સાથેનો વ્યવહાર સામાન્ય માનવીના

વ્યવહાર જેવો લાગતો નથી આ શાસન પદ્ધતિ નબીઓની શાસન પદ્ધતિ જેવી છે.ત્યાર પછી તે વ્યક્તિએ સ્વીકારી લીધુ કે ખરેખર આ ઢાલ હ.અલી (અ.સ.)ની છે. થોડા દિવસ બાદ લોકોએ જોયુ કે તે ઇસાઇ મુસલમાન બની ગયો અને ખુબજ લાગણી સાથે તેણે હ.અલી (અ.સ.) ના અલમ નીચે નહરવાનના યુદ્ધમાં પણ ભાગ લીધો.

(અલ ઇમામ અલી સૌતલ અદાલતુલ ઇન્સાનીયા પેજ.૬૩) (સચ્ચી કહાનીયા ભાગ:-૧ પેજ.૩૯-૪૦)

પ્રકરણ – ૨૨ ફોઝૈલનો બેઇમાન વિદ્યાર્થી

મશહુર અને પ્રસિદ્ધ તાએબ ફોઝૈલ અયાઝનો એક વિદ્યાર્થી હતો. જે હોશીયાર બુદ્ધિશાળી હતો, તે એક વખત બિમાર થયો અને તે મૃત્યુની નજદીક હતો. ફોઝૈલ અને બીજા લોકો તેની ખબર અંતર પૂછવા માટે તેના ઘરે ગયા. ફોઝૈલે સુરે યાસીન પઠવાનું શરૂ કર્યું તોએ

બદબખ્તે ઉસ્તાદના હાથ પર હાથ મારીને કહ્યું, કે
 હું નથી ચાહતો કે કુર્આન પઢો. આ એજ
 બદનસીબ છે કે હંમેશા મસ્જીદ મદ્રેસા અને
 ઇબાદતમાં હાજરી આપતો હતો અને એહલેકુર્આન
 હતો, પરંતુ અત્યારે તે કહી રહ્યો હતો કે હું નથી
 ચાહતો કે કુર્આન પડો. મૃત્યુના સમય નજદીક
 આવી રહ્યો હતો. ફોઝૈલ કલમે શહાદતૈન
 (લાએલાહ ઇલ્લાહ) પડાવવા ચાહ્યુ પણ તેણે
 તેની ઝબાન પર કલમો પણ ન પડ્યો અને આ જ
 હાલતમાં તે મૃત્યુ પામ્યો.

ફોઝૈલ આ બનાવ પછી ખુબ જ ગમગીનને
 દુઃખી થયા અને તેઓ એકલવાયુ જીવન પસાર
 કરવા લાગ્યા. કોઈની સાથે મુલાકાત (વાત ચીત)
 પણ કરતા ન હતા. અને ઘરની બહાર નીકળતા
 નહીં. પછી એક વખત તે વિદ્યાર્થીની ખરાબ
 (અઝાબમાં ગિરફતાર) રૂહ તેમના સ્વપનમાં
 આવી.

ફોર્મલ તેને આખેરતના અઝાબ વિશે પૂછ્યું. તેણે કહ્યું કે મારામાં ત્રણ વસ્તુ એવી હતી કે જેને કારણે હું દુનિયામાંથી બેઇમાન (કાફીર)ની હાલતમાં મૃત્યુ પામ્યો (૧) હસદ (ઇર્ષા, અદેખાઇ)ને કારણે હું કોઇને મારાથી સારી હાલતમાં જોઇ શકતો ન હતો. (૨) ચાડી અને ચુગલખોરી જેને કારણે હું બે વ્યક્તિઓ વચ્ચે જુદાઇ કરાવી દેતો અને (૩) શરાબખોરી (સચ્ચે વાકેઆત પેજ.૫)

પ્રકરણ - ૨૪ નમાઝે શબ

(૧) નમાઝે શબ પડવાના ફાયદા

પયગમ્બરે ઇસ્લામ (સ.અ.વ.) હઝરત અલી (અ.સ.)ને વસીયત તરીકે ત્રણ વખત ફરમાવ્યું કે ‘અલયક બિસ્સલાતુદ્દરલ’ નમાઝે શબ અદા કરો.

હઝરત ફરમાવ્યું કે નમાઝે શબ પડવાથી નીચેના લાભ મળશે.

ખુદા રાઝી થાય છે. મલાએકા દોસ્ત રાખે છે. અંબિયાની સુક્ષ્મ છે. માઅરેફતનું ગુરુ છે. ઇમાનનું મુળ છે. શરીરનું સુખ છે. શયતાન તેનાથી દુર રહે છે. દુશ્મનો તેના ઉપર હુમલો નથી કરી શકતા. દોઆ અને આમાલ કબુલ થાય છે. રોઝીમાં બરકત થાય છે. મલેકુલ મૌત પાસે શક્ષાઅત કરે છે. કબ્રમાં રોશની થાય છે. કબ્રમાં બીસ્તર બને છે. મુન્કર અને નકીરને જવાબ આપવામાં મદદ કરે છે. કબ્રમાં સાથી બને છે. કયામતના દિવસે છાંયો કરશે. તાજ બનશે. પોષાક બનશે. રોશની બનશે. જહન્નમ વચ્ચે આડો પર્દો બનશે. ખુદા પાસે માફી મેળવવાનું કારણ બનશે. નેક કાર્યોના મીઝાનને ભારી કરશે. પુલે સેરાત ઉપરથી પસાર થવામાં આસાની થશે. બેહિશ્તની ચાવી છે.

(૨) નમાઝે શબ પડવાનો વખત

અર્ધી રાતથી લઈ તુલુએ સુબ્હ સાદિક સુધી છે. (સુબ્હની નમાઝના વખતથી નજદીક સુધી

પડી શકાય છે.) જેમ સુબ્હની નમાઝના વખતની નજદીક પડે તેમ અફઝલ છે.

(૩) નમાઝે શબ પડવાની સહેલી મુખ્તસર રીત આ મુજબ છે. નમાઝે શબ કુલ ૧૧ (અગીયાર) રકાત છે (જે નીચે મુજબ બતાવેલ છે.)

૧. (આઠ) ૮ રકાત નમાઝ બબ્બે રકાત કરીને નમાઝે શબની નિયતથી પડે.

૨. બે રકાત નમાઝે શક્ષાઅની નિયત કરી પડે. (જેમાં કુનુત પડવાનું નથી)

૩. નમાઝે વિત્ર એક રકાત નીચે મુજબ પડે.

એક વખત અલહમ્દનો સુરો પડે.

ત્રણ વખત કુલ્હો વધ્વાહો અહદ નો સુરો પડે.

ત્રણ વખત કુલ અઉઝો બે રબ્બીલ ફલકનો સુરો પડે એક વખત સુ.નાસ પઢે પછી કુનુતમાં ઇસ્તીઘ્ફાર કરે, દુઆ પઢે.